Redacţiunea Administraţiunea
Tipografia:
BRAŞOVU, piaţa mare Nr. 22
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciuri:
Braşovŭ, piaţa mare Nr. 22
Inserate maĭ primescŭ în Viena *Rudolfŭ Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Henrich Schalek, Alois Herndl M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Preţulŭ inserţiunilorŭ; o seria garmondŭ pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ maĭ dese după tarifă şi învoială.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

(NUMĔRŬ DE DUMINECĂ 29)

„Gazeta“ ese în fiă-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., Pe treĭ lunĭ 3 fl.
Pentru România şi străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 francĭ, pe treĭ lunĭ 10 francĭ.
Se prenumĕră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Braşovŭ:
la administraţiune, piaţa mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl. pe şése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ şi inserţiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 161.—Anulŭ LIV. Braşovŭ, Sâmbătă, Duminecă 20 Iulie (1 Augustŭ). 1891.

Din causa Sf. sĕrbătorĭ de mâne, ḑiarulŭ nu va apăré până Lunĭ séra.

Braşovŭ, 19 Iulie v.

Totŭ mai multŭ întindŭ contrarii noştri córda maghiarisării; totŭ mai mare este cutezarea lorŭ, cu care pretindŭ faţă cu tótă lumea, că aicĭ în Ungaria şi Transilvania numai desvoltarea limbei şi culturei maghiare este îndreptăţită.

Acum suntŭ la rêndŭ Nemţii din Pesta.

Până aḑĭ au isbutitŭ ocârmuitorii ungurĭ a face ca sĕ nu mai fiă în Budapesta nicĭ o şcólă cu limba de propunere nemţéscă. Acum nu vorŭ sĕ mai sufere nicĭ măcarŭ unŭ teatru germanŭ, nicĭ chiar societăţĭ ambulante de comedianţĭ ş. a. germane, cu tóte că în Pesta trăescŭ aprópe 100,000 de Nemţĭ.

Representanţa oraşului, după multe dispute, dădu-se voiă ca sĕ se clădéscă unŭ nou teatru germanŭ în Budapesta. Din causa acésta era mare nemulţămirea în tabĕra maghiarisătorilorŭ. Unŭ teatru germanŭ, îşĭ ḑiceau ei, póte sĕ dărîme érăşĭ peste nópte totŭ ce vomŭ clădi noi în şcóle cu limba maghiară peste ḑi.

Lucrulŭ era însĕ gingaşŭ, căcĭ ce ar fi ḑisŭ lumea civilisată şi mai alesŭ aliaţii din Germania când ar fi auḑitŭ, că Maghiarilorŭ le este frică de unŭ teatru germanŭ în Pesta? Unde rĕmânea vitejia şi cavalerismulŭ, cu care se totŭ laudă ei?

Apoi mai era încă de a se avé în vedere unŭ lucru fórte urîciosŭ.

Ḑicĭ tu Maghiare, că ţii aşa de multŭ la Nemţĭ şi la prietinia lorŭ, ḑicĭ chiar că sórtea ta e legată de a Némţului, şi că acesta nu póte sĕ aibă unŭ „forpostŭ“ mai bunŭ şi mai credinciosŭ, decâtŭ pe Maghiarŭ; le ḑicĭ tóte acestea şi apoi totŭ tu sĕ vii şi sĕ lovescĭ cu brutalitate în sîmţulŭ naţionalŭ, în mândria şi cultura naţională a acelora, pe carĭ te razimĭ şi carĭ te ţinŭ la putere?

Acéstă întrebare şĭ-o va fi pusŭ póte unulŭ séu altulŭ dintre ómenii dela stăpânirea unguréscă şi aşa era p'aci sĕ li-se dea Nemţilorŭ din Pesta concesiunea pentru unŭ teatru, ca sĕ fiă pace cu aliaţii germanĭ, când étă că iese la lumină o fatală petiţiune, ce au adresat'o fruntaşii acelora monarchului, rugându-lŭ sĕ sprijinéscă causa teatrului germanŭ.

Acéstă petiţiune nu numai că era scrisă în limba germană, lucru destulŭ de îngrozitorŭ pentru orĭ-ce sufletŭ şovinistŭ maghiarŭ, dér sĕ vorbea în ea şi de-o chemare deosebită a culturei germane în capitala Ungariei, chemare, ce ar avea-o sĕ o îndeplinéscă teatrulŭ germanŭ. Lucru şi mai îngrozitorŭ pentru aceia, carĭ nu vreau sĕ scie aicĭ de alta, decâtŭ numai de cultura maghiară.

La acésta s'a mai adausŭ că petiţia a fostŭ adresată Maiestăţii Sale la Viena, la cancelaria cabinetului împĕrătesc, şi nu pe calea ministeriului ungurescŭ.

Urmarea a fostŭ, că petiţiunea s'a trimisŭ fără de nicĭ o semnătură la ministerulŭ de interne ungurescŭ, care a adresat'o cătră primăria oraşului, de unde apoi a eşitŭ în publicitate.

Nu putea sĕ le fiă ceva mai bine venitŭ şoviniştilorŭ, carĭ cu puţinŭ înainte îşĭ vărsaseră foculŭ în contra Croaţilorŭ şi a armatei comune, decâtŭ acéstă petiţiă, adresată cătră „Maiestatea Sa împărătéscă“.

„Trădare în contra naţiunei!“ strigară îndată corifeii oposiţiei maghiare şi nu se îmblânḑiră nicĭ după ce baronulŭ Kochmeister, care este în fruntea celorŭ subscrişĭ, a declaratŭ, că a subscrisŭ petiţia „fără sĕ o fi cetitŭ“.

Resultatulŭ este, că oposiţionalii pretindŭ ca guvernulŭ sĕ respingă concesiunea, ce a dat'o representanţa oraşului pentru înfiinţarea unui teatru germanŭ în Pesta, ér ḑiarele ungurescĭ pregătescŭ încă de pe acum „opiniunea publică,“ că nu mai póte fi vorba de a se da concesiunea.

Patima órbă cu care sĕ tractéză şi acéstă afacere în tabĕra maghiarisătorilorŭ, lipsa de orĭ-ce moderaţiune în atingerea cu alte naţiunĭ, numai o prevestire a bine nu póte fi.

In îngâmfarea lorŭ ei provócă tótă lumea. Odată îi amărĕscŭ pe Românĭ, altă-dată pe Croaţĭ, şi aḑĭ pe Nemţĭ şi aşa mai departe fără sfîrşitŭ. Nu vĕdŭ ei, că îşĭ perdŭ simpatiile pretutindenea şi că suntŭ o mică naţiune, care numai prin respectarea cea mai sinceră a drepturilorŭ şi libertăţii tuturorŭ celorlalte naţiunĭ se póte susţiné?

CRONICA POLITICĂ.

— 19 (31) Iulie.

—Se ḑice: nebunulŭ aruncă în fântână o pétră, pe care ḑece înţelepţĭ nu o potŭ scóte. Cam aşa s'a întêmplatŭ şi cu **demonstraţiunile din Fiume.** După cum iese acum la ivélă, chiar din însĕ-şĭ informaţiunile unorŭ foi ungurescĭ, — *nu Croaţii au fostŭ cei ce au produsŭ scandalurile* din Fiume cu ocasia petrecerei Maiestăţii Sale acolo, ci nisce ştrengarĭ de pe strade, probabilŭ din seminţia lui Arpad şi a lui Lewi, carĭ de măniă, că Croaţii nu s'au înfăţişatŭ înaintea Majestăţii Sale cu pintenĭ la călcâie şi cu pene de cocoşŭ în pălăriă şi n'au strigatŭ „eljen“, ci l'au întimpinatŭ pe monarchŭ în limba lorŭ naţională cu strigăte de „Jivio“ — s'au apucatŭ sĕ-şĭ verse foculŭ dela inimă asupra unorŭ ostaşĭ croaţĭ, pe carĭ i-au insultatŭ pe stradă. Maghiaronii dela primăria orăşenéscă din Fiume au sucitŭ lucrulŭ şi au raportatŭ la ministeriu, că nu ştrengarii „patrioticĭ“ da pe stradele din Fiume au insultatŭ pe ostaşĭ, ci ostaşii croaţĭ au insultatŭ pe Maghiarĭ.

De aicĭ a venitŭ totŭ rĕulŭ.

Basatŭ pe raportul Maghiaronilor din Fiume, deputatulŭ Ugron a atacatŭ în dietă pe oficerii croaţĭ, ér oficerii croaţĭ scimŭ, că prin căpitanulŭ Uzelac au provocatŭ la duelŭ pe Ugron, care însĕ n'a vrutŭ sĕ priméscă duelulŭ sub cuvêntŭ, că elŭ ca deputatŭ are dreptulŭ imunităţii, adecă póte sĕ vorbéscă în dietă cum îi place, fără a fi datorŭ a da sémă cuiva.

Acum s'a amestecatŭ în lucru şi deputatulŭ Beöty Akos, care a propusŭ dietei, ca tréba dintre Ugron şi Uselac s'o judece comisiunea de imunitate, şi décă acésta va afla, că Ugron nu-i datorŭ sĕ priméscă duelulŭ, atuncĭ norocculŭ lui; dér décă comisiunea de imunitate va ḑice, că Ugron n'a avutŭ dreptulŭ sĕ vateme unŭ corpŭ întregŭ de oficerĭ, atuncĭ e datorŭ sĕ le dea satisfacţiunea cuvenită şi sĕ priméscă duelulŭ.

Propunerea lui Beöthy s'a primitŭ şi prin acésta lucrurile s'a încurcatŭ şi mai rĕu.

Acum a păşitŭ la mijlocŭ însu-şĭ ministrulŭ ungurescŭ de honveḑĭ br. Fejerváry, care ca generalŭ îşĭ ţine de datorinţă sĕ apere onórea armatei şi pretinde, ca Ugron sĕ dea sémă de vorbele vătĕmătóre, ce le-a ḑisŭ despre armată şi sĕ priméscă duelulŭ, căcĭ la din contră, elŭ a declaratŭ, că *nicĭ unŭ césŭ nu mai vré sĕ fiă ministru.* Deórece însĕ mare parte dintre deputaţii ungurĭ nu potŭ vedé în ochĭ armata comună din causă că e germană şi nu e unguréscă, — e lucru firescŭ, că aceştia n'ar vré sĕ-lŭ dea pe Ugron pe mâna oficerilorŭ Croaţĭ şi de aceea e mai multŭ ca probabilŭ, că comisia de imunitate se va pronunţa pe

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Sabia lui Beauharnais.

Naraţiune de *E. Schmidt-Weissenfels.*

La deputatulŭ conventului Tallien era mare societate. Totŭ ce era în Parisŭ în tómna anului 1755 dintre notabilităţile militare, politice şi altele, se arăta cu deosebire în salónele elegante ale bărbatului aceluia, care ajunsese la o mare vaḑă prin ataculŭ sĕu în sala deputaţilorŭ asupra lui Robespierre în 9 Thermidor (27 Iulie) a anului premergĕtorŭ şi prin resturnarea tiranului întêmplată după aceea. Soţia sa, frumósa şi tênĕra spaniolă Teresia, născută Cabarrus, era regina modei sĕrbătorită de junimea regalistă séu chiar antijacobină ca „Scumpa femeă a lui Thermidor“. Deşi era mare lipsă şi scumpete în Parisŭ, aşa încâtŭ pânea devenise unŭ astfelŭ de luxŭ, încâtŭ fiecare óspe când era invitatŭ undeva la mésă îşĭ ducea o bucată de pâne în buzunarŭ, totuşĭ în casa lui Tallien nu se băga de sémă nimicŭ despre acésta. Soţia sa era bogată şi-i plăcea sĕ ducă o vieţă strălucită, care amintea timpulŭ aristocraticŭ.

Intr'unulŭ din salóne se danţa. Priveliştea de aicĭ oferia o frumseţe originală prin costumulŭ uşorŭ grecescŭ, cu care erau îmbrăcate damele şi pe lângă aceea domnii în fracurĭ lungĭ, cu cravate marĭ şi ţĕpăne, cu unŭ gulerŭ mare albŭ, cu pantalonĭ până la genunchĭ, cu ghete séu şi cu cisme cu turecii resfrânţĭ. Tótă lumea era veselă şi gluméţă; danţau cu pasiune, îşĭ petreceau fără grijă, ca şi când ar fi sositŭ ḑile mai frumóse şi ca şi când ar fi fostŭ pline de bucuriă prospectele în viitorŭ, în urma constituţiei nouĕ hotărîtă de conventŭ, după care avea sĕ fiă în fruntea guvernului cincĭ directorĭ.

„Cetăţena“ Tallien, căcĭ aşa se ḑicea încă atuncĭ în onórea republicei egalităţii, era ca totdéuna în centrulŭ festivităţii. Plină de graţiă împărţea onorurile cu tênĕra, delicată şi spirituală damă de Récamier şi cu amabila şi frumósa vĕduvă a generalului de Beauharnais. Tóte trei au fostŭ împreună în temniţă, tóte trei fură puse în libertate abia după căderea lui Robespierre, pe dómna de Beauharnais la patru ḑile după ce urcà bărbatulŭ ei eşafodulŭ.

Barras se apropià de aceste trei stele, Barras, omulŭ de petrecere, comandantulŭ sĕrbătoritŭ, care porunci sĕ aresteze pe Robespierre în óra sa fatală şi apoi imediatŭ a ordonatŭ, ca tribunalele de sânge sĕ înceteze cu lucrările lorŭ. Elŭ era însoţitŭ de unŭ oficerŭ, care purta uniforma francesă de generalŭ de brigădă şi-lŭ presentà damelorŭ ca pe generalŭ Bonaparte, cameradulŭ sĕu de rĕsboiu, care înainte cu trei pătrare de anŭ printr'unŭ bombardamentŭ, smulsese érăşĭ Toulonulŭ din mânile Englezilorŭ.

Damele priviau înstrăinate pe acestŭ óspe. Elŭ avea o faţă de culórea măslinià şi ochĭ strĕpungătorĭ. Era tênĕrŭ, şi cu totŭ rangulŭ sĕu celŭ înalŭ, era abia în vêrstă de 20 de anĭ; era slabŭ şi micŭ de statură, cu pĕrulŭ negru, care cădea în lungĭ plete pe céfă, ceea ce îi da o înfăţişare sĕlbatică, pe care o mai mărea încă numele sĕu strĕinŭ şi vestea că e corsicanŭ.

„D-ta locuescĭ acum în Parisŭ?“ îlŭ întrebà dómna casei, pentru ca sĕ-i ḑică o vorbă. „In concediu, da“, rĕspunse elŭ perplesŭ. Apoi urmà cu multă energiă: „Sunt pusŭ în disponibilitate, cetăţénă, şi câtŭ pe aicĭ era ca sĕ mĕ ghilotineze“.

Dómna de Beauharmais se întórse cu compătimire cătră elŭ şi ḑise: „Ce uşorŭ se schimbă sórtea ómenilorŭ în timpulŭ nostru! Şi soţulŭ meu a trebuitŭ sĕ urce eşafodulŭ“.

„Sciu, cetăţénă“.

Unŭ altŭ domnŭ, preşedintele conventului, Boissy d'Anglas, întrerupse conversaţiunea abia începută. Elŭ vorbì cu damele, lăsà pe Barras sĕ-i presenteze pe strĕinulŭ şi pe când acela se întreţinea vioiŭ cu dómna Tallien, intrà preşedintele în conversaţiune cu acesta, care se părea că îlŭ intereséză fórte tare. Tînĕrulŭ generalŭ îi povesti despre starea armatei dela graniţa italiană şi povestì cu atâtŭ focŭ, încâtŭ figura sa mică şi neînsemnată dintr'o dată apărù într'o lumină mai avantagiósă.

„Pĕcatŭ, că n'ai unŭ comandamentŭ acolo!“ ḑise Boissy. „Spune-mĭ nu comandezĭ nicĭ unŭ corpŭ de armată?“

„M'au bănuitŭ, fiindcă odată am statŭ în relaţiunĭ amicale cu Robespierre, căruia am sĕ-i mulţămescŭ primulŭ avansamentŭ la Toulon“, rĕspunse Bonaparte nĕcăjitŭ. „Ḑicŭ că suntŭ jacobinŭ. Dér nu suntŭ. Sunt republicanŭ, mai înainte de tóte soldatŭ, numai soldatŭ. Acum trebue sĕ trândăvescŭ aicĭ!“

„Dér cunoscĭ pe Barras?“

„Acela mĭ-e binevoitorŭ, dér nu e atotputernicŭ“.

partea lui Ugron şi nu va admite sĕ se dea satisfacţiă oficerilorŭ croaţĭ. In casulŭ acesta Fejervary, în înţelesulŭ cuvêntului datŭ, va trebui sĕ demisioneze din postulŭ de ministru.

Aşaderă orĭ că Ugron va da satisfacţiă, orĭ că Fejervary va demisiona, una din două trebue sĕ se întêmple. Totŭ lucrulŭ atêrnă dela hotărîrea comisiei de imunitate, despre care se dice, că nu-şĭ va aşterne raportulŭ sĕu în causa de faţă pănă la tómnă. Dealtmintrelea mulţĭ credŭ, că Fejervary a doritŭ încă de multŭ sĕ demisioneze şi că casulŭ dela Fiume ar fi pentru elŭ numai o ocasiă binevenită.

Orĭ cum ar fi, s'a adeveritŭ şi aicĭ proverbulŭ, că nebunulŭ aruncă o pétră în fântână, pe care dece înţelepţĭ nu o potŭ scóte. Cine ar fi credutŭ, că nisce strengarĭ de pe strade sĕ fiă în stare a face sĕ se încaere întréga céta a şoviniştilorŭ, începêndŭ dela poliţiştii maghiaronĭ din Fiume pănă la cei mai de frunte corifei unguresci din céta ministerială?!

—In şedinţa dela 29 Iulie a dietei unguresci, deputatulŭ *Kaas Ivor* a făcutŭ **o interpelaţiă în causa teatrului germanŭ.** Interpelaţia şi-o începu Kaas cu cuvintele: „Trăéscă regele, care ca celŭ dintâi Maghiarŭ, fără a asculta părerea miniştrilorŭ, a respinsŭ cererea, prin care în ascunsŭ fù chiămatŭ în ajutorŭ în contra drepturilorŭ constituţionale ale naţiunei maghiare şi în contra naţionalităţii maghiare.“

După acésta, Ivor arătă cuprinsulŭ petiţiunei Germanilorŭ, în care se dice, că înfiinţarea unui teatru germanŭ în capitala Ungariei este de lipsă din cause politice, *pentru cultivarea limbei germane în interesulŭ cetăţenilorŭ germanĭ şi a armatei comune.* Petiţia nu era adresată „Regelui Ungariei“ şi nu era scrisă unguresce, ci nemţesce. Aceste impregiurărĭ i-au mâhnitŭ pe „patrioţĭ“ câtŭ se póte mai tare. Când Ivor Kaas ceti în limba germană sfîrşitulŭ petiţiei, care sună astfelŭ: „Cu cea mai profundă reverinţărĕmânemŭ ai Maiestăţiĭ vóstre *imperiale* supuşĭ servitorĭ: Baronŭ Friedrich Kochmeister“, — deputatulŭ Csanady strigă: „Acésta este o infamiă!“ Despre alŭ doilea iscălitorŭ alŭ petiţiei, Stanislaus Lesser, deputatulŭ Csatar dise, că „trebue huiduitŭ din ţéră“. Ceialalţĭ subscriitorĭ au fostŭ: Wilhelm Leipziger, Iacob Hirsch şi Sigmund Singer, corespondentulŭ lui „N. Fr. Presse“ şi, după cum dice Ivor, omulŭ de încredere alŭ miniştrilorŭ şi alŭ bărbaţilorŭ de statŭ maghiarĭ. După ce Ivor îşĭ vĕrsă foculŭ dela inimă asupra tuturorŭ acestora, carĭ suntŭ totŭ atâţia fruntaşĭ ai Budapestei, adresă interpelarea, care e de următorulŭ cuprinsŭ: 1.) Ce posiţiă are de gândŭ sĕ ia ministrulŭ de interne faţă cu conţinutulŭ petiţiei şi faţă cu procederea subscriitorilorŭ ei? 2). Are ministrulŭ de gândŭ sĕ permită a se înfiinţa acelŭ teatru germanŭ? 3.) Are de gândŭ sĕ pună sub cea mai strictă pază poliţienéscă tóte societăţile (ambulante de jocŭ şi cântărĭ) germane din Budapesta?

Pe ministrulŭ de comerciu îlŭ întrebă Ivor Kaas, décă are de gândŭ sĕ mijlocéscă, ca br. Kochmeister, care e tot-odată şi magnatŭ ungurescŭ, sĕ fiă datŭ afară din postulŭ de preşedinte alŭ camerei comerciale din Budapesta şi sĕ încunjure în viitorŭ de a întra în astfelŭ de posturĭ ómenĭ de aceia, carĭ într'o privinţă séu alta ar fi aplicaţĭ sĕ împedece maghiarisarea comerciului?

La interpelarea acésta a lui Ivor Kaas, miniştrii vorŭ rĕspunde cu altă ocasiune.

După Ivor s'a ridicatŭ *Gavrilŭ Ugron*, care îşĭ esprimă marea sa indignaţiune, că unŭ omŭ ca Sigismundŭ Singer, care a subscrisŭ petiţia cătră monarchŭ, *face parte din partida guvernului.* O voce îi rĕspunse atuncĭ, că tocmai acum Singer a esitŭ din acéstă partidă. Astfelŭ Ugron trebui sĕ atace pe Singer din punctulŭ de vedere, că este corespondentŭ alŭ lui „Neue Fr. Presse“, despre care dise, că e unŭ diarŭ cu tendinţe opuse Ungariei.

Dise Ugron, că elŭ a vĕdutŭ cu ochii o petiţiă, ce o adresară Germanii din Budapesta şi cătră împĕratulŭ Germaniei. Incepu acum Ugron sĕ-şĭ verse foculŭ asupra Germaniei, din causă, că acésta, după cum crede elŭ, se amestecă în trebile Maghiarilorŭ şi nu-i lasă pe aceştia, ca sĕ pótă maghiarisa în tionă pe Germanĭ. Cu tendinţa acésta a Germaniei trebue sĕ ciuntămŭ, dise Ugron, pentru-că de-i vomŭ lăsa pe Nemţĭ sĕ mérgă înainte pe calea lorŭ, atuncĭ se vorŭ ridica şi Românii din România, Sêrbii din Sêrbia şi alţii şi vorŭ pune pedecĭ Maghiarilorŭ în calea lorŭ de maghiarisare.

De aceea trebue, dise Ugron, ca sĕ sĕ stîrpéscă mai întâiu de tóte instituţiunile germane din Budapesta şi tóte tendinţele de „germanisare“ pentru-că, dise elŭ, Budapesta trebue sĕ fiă unguréscă şi ea are să presinte în micŭ idea naţională maghiară. De aceea *interpelă şi elŭ* pe ministrulŭ de interne, décă are de gândŭ sĕ apróbe concesiunea, ce s'a datŭ din partea representanţei orăşenescĭ din Budapesta de a se înfiinţa teatru germanŭ?

Ministrulŭ va rĕspunde şi la acéstă interpelare cu altă ocasiune.

— Presa europénă se ocupă cu viu interesŭ de *visita escadrei francese* la **Kronstadt.** Ţarulŭ Rusiei a profitatŭ de acéstă ocasiune pentru a-şĭ arăta simpatiile sale faţă cu Francia aprópe nicĭ fără o reservă. Elŭ a visitatŭ escadra francesă, a luatŭ parte la banchetele date în onórea acesteia şi în sunetulŭ marseilesei a toastatŭ pentru Francia, pentru preşedintele ei Carnot şi pentru armata francesă; ba a trimisŭ şi o telegramă de felicitare lui Carnotŭ, arătându-şĭ simpatiile sale Faţă cu Francia. Carnot i-a rĕspunsŭ totŭ în asemenea sensŭ. Gervais, comandantulŭ escadrei francese, s'a esprimatŭ cătră unŭ corespondentŭ alŭ lui „Novoie Vremia“, că escadra francesă nu s'a dusŭ în Rusia cu scopulŭ acela politicŭ, ce i-lŭ atribue presa, dér din primirea ce 'i s'a făcutŭ acesteia din partea Rusiei, elŭ s'a convinsŭ, că pe lângă tótă diversitatea formei de guvernamentŭ, o alianţă între Francia şi Rusia s'ar puté face uşorŭ. Diarele rusescĭ spunŭ, că între numerósele deputaţiunĭ, ce s'au dusŭ la Kronstadt pentru a saluta escadra francesă, se afla şi o deputaţiune a presei slavice din Austro-Ungaria.

SCIRILE DILEI.

— 19 (31) Iulie.

Noulŭ fişpanŭ alŭ Sibiiului, *Thalmann*, fù instalatŭ alaltăerĭ, în 29 Iulie. După-ce a depusŭ jurĕmêntulŭ obicĭnuitŭ, a ţinutŭ o vorbire în limba maghiară, în care-şĭ desvoltă programulŭ sĕu. După aceea vorbi, în numele comitatului, protonotarulŭ comitatensŭ în limba maghiară. Apoi vorbi Dr. Vilhelm în limba germană, Dr. Aurel Brote în limba română şi notarulŭ reg. Zagoni în limba maghiară. Dr. Aurel Brote dise între altele, că articolulŭ 44 din legea de naţionalitate din 1868, care cu timpulŭ s'a făcutŭ ilusoriă, doresce, ca sĕ fiă respectată cu esactitate şi speră, că actualulŭ fişpanŭ, care a fostŭ odată membru alŭ partidei naţionale, şi care a luptatŭ pentru principii analoge cu ale Românilorŭ, nu va consimţĭ nicĭ-odată cu nerespectarea acestei legĭ, ci din contră se va sili din tóte puterile, ca toţĭ funcţionarii sĕ respecteze pe deplinŭ dispoţiunii legei, şi va face, ca sĕ se adeveréscă vechia maximă, că nu poporulŭ este pentru funcţionarĭ, ci funcţionarii pentru poporŭ.

***

Adunarea despărţĕmêntului VIII Deva alŭ Asociaţiunei, ce s'a ţinutŭ la 19 Iulie în Săcărîmbŭ, după cum ni-se scrie, a fostŭ o adevĕrată sĕrbătóre pentru Românii din acele părţĭ. Numĕrosŭ poporŭ s'a presentatŭ la adunare, urmărindŭ tóte desbaterile cu celŭ mai viu interesŭ. Bravii Românĭ din Săcărîmbŭ şĭ-au datŭ tóte puterile pentru înălţarea acestei serbărĭ naţionale şi li-a şi succesŭ pe deplinŭ, căcĭ cei ce au luatŭ parte la adunare, vorŭ aminti cu dragŭ diua acésta. Corulŭ teologilorŭ din Sibiiu s'a produsŭ fórte frumosŭ şi prin frumósele sale cântărĭ a răpitŭ inima poporului.

***

Convocărĭ. *Adunarea generală a „Asociaţiunei transilvane“* se va ţiné în *4 (16) Augustŭ* şi dilele următóre în opidulŭ *Haţegŭ.* — Adunarea generală constituantă pentru lărgirea despărţĕmêntului *Şimleului*, la care se va alătura în viitorŭ şi fostulŭ despărţĕmêntŭ alŭ Şomcutei marĭ alŭ Asociaţiunei transilvane, este convocată în *Selsigŭ* pe diua de 3 Augustŭ st. n. In aceeaşĭ di se va ţiné aicĭ şi adunarea generală a Reuniunei femeilorŭ române Sĕlăgene, precum şi o petrecere. — Adunarea generală a despărţĕmêntului XXXV alŭ Asociaţiunei Transilvane, de care se ţine cerculŭ pretorialŭ alŭ Turdei, Iarei şi Vinţului de susŭ, se va ţiné la 8 Augustŭ n. în *Turda vechiă*, cu care ocasiune se va da şi o petrecere de véră. — Adunarea constituantă a despărţămêntului XXI alŭ Asociaţiunei, de care se ţinŭ comunele din Cerculŭ Năsĕudulŭ şi Rodnei, se va ţiné la 3 Augustŭ s. n. în *Năseudŭ.* — Despărţĕmêntulŭ II (Branŭ) alŭ Asociaţiunei, îşĭ va ţiné adunarea generală la 8 Augustŭ stilŭ nou la 3 óre p. m. în *Branŭ-Şimonŭ.*

La tóte aceste adunărĭ suntŭ invitaţĭ a lua parte câtŭ mai mulţĭ cărturarĭ şi plugarĭ românĭ.

***

Poporaţia Londrei. Deunădĭ s'a terminatŭ recensĕmêntulŭ populaţiei oraşului Londra. Capitala Angliei, numĕră adĭ 5,633.332 de locuitorĭ, adecă cam totŭ atâtŭ câtŭ România séu Belgia întrégă. Londra e mai populată decâtŭ Suedia, Portugalia, Elveţia Sêrbia, Bulgaria, Saxonia, Danemarca, Grecia séu Norvegia. De asemenea Londra e mai populată decâtŭ Australia întrégă.

***

Colera în Asia. Din Constantinopolŭ se anunţă, că colera în Siria şi în Hedjas ia din ce în ce dimensiunĭ mai marĭ. Cu deosebire băntue colera în Aleppo, Mecca şi în ţinuturile din giurŭ. E temerea, că colera va străbate şi în părţile de médă nópte şi apusŭ, din causă, că carantina musulmană din Mecca e fórte slabă. Consiliulŭ sanitarŭ internaţionalŭ din Asia a hotărîtŭ, că corăbiile, ce vinŭ din locurile infectate de coleră, sĕ fiă supuse la o strictă carantină.

***

„Cércă, ca prin favórea femeilorŭ sĕ ajungĭ ér la loculŭ cuvenitŭ, generale“, dise Boissy surîdêndŭ. „Dómna de Beauharnais are mare influenţă, ea e amică bună a lui Barras“.

„Nu-mĭ place sĕ linguşescŭ pe femei!“ rĕspunse junele generalŭ bruscŭ şi rupse conversaţiunea.

Optŭ dile trecură dela séra aceea. In odaia sa simplă, în care locuise Bonaparte de câteva lunĭ, fără nicĭ o funcţiune în Parisŭ, şedea elŭ pe o canapea tare şi cetia într'o carte. Trăsurile feţei sale erau posomorîte, adeseorĭ ochii sĕi ardĕtorĭ rătăciau peste paginile cărţii. In fine puse cartea josŭ, se ridică şi începu sĕ umble cu paşĭ apĕsaţĭ în susŭ şi în josŭ prin odaiă meditândŭ. Uniforma sa era descheiată, sabia sa era pe mésă. O luă şi începu sĕ taiă cu ea furiosŭ prin aerŭ.

„Blăstămată viéţă!“ strigă elŭ. „Ce potŭ eu face cu sabia acésta, unŭ comandamentŭ îmĭ trebue! Unŭ comandamentŭ! Aicĭ încă mĕ voiu ticăloşi şi voi flămêndi în cele din urmă!“.

Băgă mâna în buzunarulŭ vestei şi scóse câteva asignate*) mototolite de câte o sută de francĭ, pe carĭ le desfăşură şi le privi cu tristeţe.

„Acesta e totŭ — nicĭ măcarŭ atâtŭ, cu câtŭ sĕ plătescŭ unŭ prânzŭ!“ urmă elŭ. „Nicĭ doi francĭ nu facŭ tóte acestea. De unde sĕ mĕ mai împrumutŭ? Ce potŭ sĕ mai vêndŭ? Iosifŭ trebue sĕ-mĭ trimită érăşĭ banĭ!“.

Repede se puse la mésă, pentru ca sĕ scrie o scrisóre fratelui sĕu la Marsilia. Acesta se căsĕtorise cu fiica unui neguţătorŭ de mătăsăriă bogatŭ şi prin acésta era în posiţiune, ca sĕ-i pótă trimite sume mai micĭ de banĭ. Generalulŭ întrerupse gândiţorŭ scrisórea. Fruntea lui se încreţi. Scóse din scrinulŭ mesei o epistolă şi o ceti cu neplăcută atenţiune. Era cea din urmă ce o primise dela mirésa lui, Desirée Clary, sora soţiei fratelui sĕu Iosifŭ, o epistolă plină de amorŭ, în care ilŭ mustra pentru tăcerea sa îndelungată.

„Ea nu va mai primi dela mine nicĭ unŭ rêndŭ!“ murmură elŭ în tăcere. „Nu mĕ pot gândi la căsătoriă, nu mai vréu sĕ o portŭ cu vorba, apoi nicĭ că este o partiă, care sĕ-mĭ pótă folosi. Mica ei avere — la ce-mĭ va ajuta? Va găsi unŭ omŭ mai potrivitŭ pentru ea, decâtŭ mine. Hai sĕ-i pui unŭ capĕtŭ!“

Şi în epistola sa cătră Iosifŭ îi împărtăşi scurtŭ şi brutalŭ, că elŭ privesce relaţiunea cu Desirée ca desfăcută. Fratele sĕu sĕ-i spună cumnatei sale acésta.

Inchise epistola, se ridică şi începu din nou sĕ se primble prin odaiă.

„Voiu părăsi Francia. Voiu căuta serviciu la Turcĭ. Trebue sĕ fac ceva fiindcă aicĭ n'ajungŭ la nimicŭ. Nu se încrede în mine, nicĭ chiar Barras. Ei bine, elŭ e unŭ flecarŭ, pe care nu mĕ potŭ rĕzima. Ha, la Turcĭ voi avé norocŭ. Orientulŭ îmĭ aţîţă fantasia. Acolo încă e ceva de făcutŭ!“

Din gândirile acestea ilŭ deşteptă o bătaiă în uşa odăiei sale. O deschise cu curiositate. Unŭ trimisŭ alŭ conventului venise cu o epistolă din partea preşedintelui Boissy d'Anglas. El desfăcù scrisórea.

„Cetăţene generale“, sta scris în acésta, „anunţă-te la comisiunea de rĕsboiu. Nu te-am uitatŭ şi te-am recomandatŭ acolo.“

Bonaparte sări în susŭ de bucuriă şi se grăbi se corĕspundă invitărei. In catulŭ alŭ şéselea din palatulŭ Tuilleriilor se afla comisiunea de rĕsboiu. Când se presentă aicĭ, îi se spuse că e primitŭ érăşĭ în serviciulŭ activŭ.

Afară, pe strade, era nelinisce. Masse de poporŭ umblau încóce şi în colo, aşa numita „junimea de aurŭ“, mergea încóce şi în colo armată cu bastóne gróse şi ţinea vorbirĭ în care înjurau pe Jacobinĭ. Inaintea intrării în sala conventului vĕdŭ Bonaparte o astfelŭ de cétă batjocurindŭ pe deputatulŭ Cambon. Indată chemă elŭ garda de grenadirĭ în calitate de generalŭ şi îi porunci ca sĕ apere pe celŭ ameninţatŭ. Elŭ sĕvêrşi o faptă, abia intrândŭ în serviciu.

In diua următóre turburările de pe strade deveniră şi mai marĭ. Incepù o rescólă, regaliştii oferiră concursulŭ lorŭ în contra conventului. O armată întrégă se apropia ameninţătórŭ în contra acestora.

Atuncĭ primi Bonaparte o nouĕ soliă. Ea venea dela Barras, care tocmai fù numitŭ din nou comandantŭ alŭ trupelorŭ din Parisŭ în loculŭ nesigurului Menou şi îi oferi generalului subcomanda, pentru ca sĕ apere conventulŭ.

Bonaparte şovăi unŭ momentŭ, apoi se decise şi se duse la Barras. Elŭ primi decretulŭ de numire cu asigurarea ca sĕ'lŭ facă generalŭ de divisie, la casŭ décă va învinge pe resculaţĭ, şi apoi se urcă pe calŭ. Incă în nóptea aceea îşĭ

*) Asignatele (banĭ de hârtiă) îşĭ perduseră pe atuncĭ valórea lorŭ.

Tarifulŭ internaționalŭ alŭ nouelorŭ taxe tegrafice române: Unŭ cuvêntŭ din România pentru Germania se plătesce 24,5 centime; la Austro-Ungaria 16,5; Belgia 29,0; Bosnia și Herțegovina 17,0; Bulgaria 13,0; Danemarca 29,0 Ispania 36,5; Insulele Canarii 96,5; Franța 28,5; Algeria 38,5; Senegal 179,5; Britania Mare 42,5; Gibraltar 41,0; Grecia și insulele Poros și Eubé 41,0; Insulele Greciei 44,5; Italia 24,5; Luxemburg 29,0; Malta 45,0; Montenegru 21,0; Norvegia 40,5; Olanda 29,0; Portugalia 41,0; Rusia 36.5; Sêrbia 13,0; Suedia 32,5; Elveția 21,0; Tunisia 38,5; Turcia 40,5 și Tripolitania 130,5.

***

Petrecere. Măestrii cojocarĭ din Lugoșŭ vorŭ da mâne, cu ocasiunea serbării patronului lorŭ, *S. Ilie*, o petrecere cu jocŭ în grădina otelului „Concordia“ din Lugoșŭ.

***

Lăcuste în Astrachan. Din Astrachan (Rusia sudică) se anunță, că în Dumineca trecută s'a ivitŭ deasupra orașului Astrachan unŭ roiu grozavŭ de mare de lăcuste, care a întunecatŭ mai multă vreme orizontulŭ.

Sfîrșitulŭ rĕsboiului vamalŭ cu România și noulŭ tarifŭ autonom românŭ.

Mĕsurile mai nouĕ, ce s'au luatŭ în Viena, Pesta și Bucurescĭ, ne arată, că rĕsboiulŭ vamalŭ, începutŭ între Monarchia nóstră și România, încă din anulŭ 1886, a luatŭ în cele din urmă unŭ sfêrșitŭ.

In foile oficiale din Viena și Pesta s'au publicatŭ trei ordinațiunĭ ministeriale, prin carĭ se delătură piedecile, ce se aduseseră comerciului nostru cu România.

După aceste ordinațiunĭ produsele române potŭ fi importate în Austro-Ungaria sub aceleașĭ condițiunĭ ca și produsele altorŭ țĕrĭ.

Comerciulŭ de făină alŭ morilorŭ din Austro-Ungaria cu Regatulŭ vecinŭ este de asemenea liberŭ de orĭ-ce vamă.

Transitulŭ de rîmătorĭ, oi, capre și miei din România e liberŭ, fiindŭ însĕ supusŭ dispositiunilorŭ veterinare în ființă. In sfîrșitŭ importulŭ și esportulŭ de verdețurĭ, póme, plante și părțĭ de plante este lăsatŭ liberŭ, afară de obiectele, carĭ arŭ puté lăți filoxera, cărora li-se aplică dispozițiunile ordinațiunei dela 28 Iunie 1882, Nr. 41,025.

Vitele din România nu se potŭ însĕ importa nicĭ de aicĭ înainte, așa că în privința acésta rĕmâne totŭ vechea stare de lucrurĭ.

La rîndulŭ lorŭ corpurile legiuitóre ale României au votatŭ unŭ nou tarifŭ vamalŭ, care s'a și pusŭ în aplicare din ḑiua de 29 Iunie st. v.

Guvernulŭ românŭ este hotărîtŭ a nu mai încheia convențiunĭ de comerciu și de aceea a alcătuitŭ unŭ tarifŭ vamalu, care în genere cuprinde taxe de vamă mai scăḑute decâtŭ cele din 1886.

Cetitorii, carĭ dorescŭ, sĕ cunóscă cu deamĕruntulŭ acestŭ tarifŭ publicatŭ în „Monitorulŭ oficialŭ“ alŭ României, potŭ sĕ și-lŭ procure dela tipografia C. Göbl din Bucurescĭ, cu prețulŭ de 2 Lei esemplarulŭ.

Pentru cetitorii noștri, mai alesŭ pentru economii și proprietarii din ținuturile mărginașe, carĭ susținŭ legăturĭ comerciale cu România, vomŭ înșira mai jos taxele de vamă ale celorŭ mai de căpeteniă articole de comerciu, cum le vedemŭ arătate în tabela din „Monitorŭ“:

Taxele de vamă se socotescŭ în Lei noi la 100 de Klg.

Untŭ próspĕtŭ, grăsimĭ, 140 l., Vinurĭ, surogate de vinŭ în vase séu butelii, 100 l., — Alcoolŭ, 100 l., — Parafină, ceresină, 240 l., — Lumînărĭ de parafină și ceresină, 400 l., — Cărnurĭ próspete și sărate, 30 l., — Lumînărĭ de céră curată, 250 l., — Lemne de construcțiă (bêrne, scândurĭ ș. a.) 5 l., — Trăsurĭ fără arcurĭ, carĕ, bucata 75 l., — Părțĭ din trăsurile fără arcurĭ și carĕ, 25 l., — Varŭ, 1 l., — Brânzeturĭ, cașcavalurĭ, 75 l., — Făinurĭ, afară de cea de grâu 5 l., Făină de grâu, 12 l., — Uleiurĭ vegetale, 30 l., — Sfóră de inŭ, de cânepă, 72 l., — Lucrărĭ de lemnŭ ordinare, 20 l., — Nisipŭ, pietrișŭ, 0,10 banĭ, — Lapte, 12 l., — Ouĕ de pasĕrĭ, 25 l., — Miere, 25 l., — Olăriă de pămêntŭ, 15 l., — Berbecĭ, oĭ, capre, mieĭ, capulŭ 2 l., — Purceĭ, capulŭ 0,90 banĭ, — Cartofĭ, 2,50 l., — Țesĕturĭ de bumbacŭ neînălbitŭ, 50 l., — Pânză de cânepă séu de inŭ înălbită séu nu 70 l., — Lemne de focŭ, 0,25 banĭ., — Cărbunĭ de lemnŭ, 1.60 l., — Trunchiurĭ de bradŭ metru cubicŭ, 4 l., — Grâulŭ, sĕcara, porumbulŭ, orzulŭ, ovĕsulŭ, meiulŭ, hrișca suntŭ *scutite de orĭ-ce taxă.*

Esemplu de imitatŭ.

După Eriulŭ Sĕlagiului, Iulie 1891.

Rarĭ suntŭ comunele acele, carĭ sĕ fi sĕvêrșitŭ o faptă atâtŭ de vrednică de laudă, precum a sĕvêrșitŭ comuna română Eriŭ-Ghiroltŭ din comitatulŭ Sĕlagiului.

Locuitorii acestei comune, la propunerea unui Românŭ bravŭ, cu numele Ioanŭ Moisa, care e unŭ plugarŭ cu stare bună în acea comună și omŭ înțeleptŭ, au hotărîtŭ, sĕ nu mai bea rachiu și prin obligațiune în scrisŭ au pusŭ votŭ, că ei mai multŭ rachiulŭ acela omorîtorŭ de trupŭ și sufletŭ, care ruinéză numele bunŭ, mintea și averea, nu'lŭ vorŭ mai bé, cu elŭ nu vorŭ mai trăi, ci vorŭ bé vinŭ, de vorŭ căpĕta vinŭ, décă nu, bé-vorŭ apă, căcĭ de apă nu se vorŭ îmbĕta și nu-șĭ vorŭ perde mintea și sufletulŭ, nu'șĭ vorŭ omorî trupulŭ și nu-șĭ vorŭ nimici numele bunŭ. Ér cine acestŭ votŭ, care l'au întăritŭ cu subscrierea numelui, îlŭ va călca, acela ca unŭ nemernicŭ se va eschide din societatea acestorŭ ómenĭ bravĭ, ca și carĭ puținĭ se află în ḑilele nóstre.

Étă aicĭ o minunată reuniune de temperanță formală numai prin voința tare a unorŭ ómenĭ dela sate! O, câte sate și câțĭ plugarĭ de-ai noștri arŭ puté sĕ ia pildă dela aceștĭ bravĭ Ghiroltanĭ!

Peste 2—3 anĭ se vorŭ vedé de sigurŭ urmările binecuvêntate ale acestui începutŭ nobilŭ și vrednicŭ de imitatŭ; ba urmărĭ și până acuma are, ceea ce se póte vedé de-acolo, că arendatorulŭ regaliilorŭ a și înmânatŭ cerere, ca sĕ împuțineze arênda.

Dée Dumneḑeu Atotputernicŭlŭ, ca acéstă frumósă pildă, dată de nisce plugarĭ harnicĭ și înțelepțĭ din comuna Eriŭ-Ghiroltŭ din Sĕlagiu, sĕ atragă pe rêndŭ și în scurtă vreme pe toțĭ plugarii noștri românĭ din tóte satele.

Corespondentulŭ.

O frumósă serbare școlară în părțile Nirului.

Din comitatulŭ Sabolciu, Iuliu 1890.

Cu ocasiunea călĕtoriei mele prin părțile Nirului, avusemŭ fericirea de a lua parte și la o prea frumósă serbare școlară românéscă în comuna *Nirŭ-Adonĭ*, care a fostŭ tot-odată *întéia serbare școlară românéscă în părțile Nirului.*

Serbarea au arangiat'o bravii învĕțătorĭ românĭ din Adonĭ, carĭ după ce așeḑară pe copii doi cu doi, plecară în ordinea cea mai frumósă și după o oră ajungŭ la o dumbravă verde și frumósă în apropiarea pădurei Dobriținului, unde s'a ținutŭ serbarea. Pe vêrfulŭ unui delușŭ era așeḑată o mésă înfrumsețată frumosŭ de d-nii învĕțătorĭ, și era făcutŭ în jurulŭ mesei unŭ pătratŭ din funii împodobite cu florĭ; fetițele și copii școlarĭ erau înșirațĭ frumosŭ în jurulŭ mesei; fetițele de-a drépta, copiiĭ de-a stânga, éră poporulŭ pe de lăturĭ, în numĕrŭ de vre-o 500 de înșĭ.

Inteligința română din Adonĭ încă a fostŭ de față la acéstă serbare. Loculŭ celŭ dintêi la masă l'a ocupatŭ d-lŭ preotŭ localŭ ca directorŭ alŭ șcólei cu stimabila-i soțiă. Au mai fostŭ și d-rele: Marióra Barbulŭ și Elena Căloiunariu, precum și alte dame române, ba și nisce maghiare și israelite.

Eu credŭ, că acéstă serbare mai bine nu se va puté descrie, decâtŭ împărtășindŭ însĕ-șĭ programa, după care a decursŭ acéstă serbare. Étă punctele din programă:

1.) Cuvêntŭ de deschidere, rostitŭ de d-lŭ învĕțătorŭ *Georgiu Basiliu Vancu*, care în cuvinte însuflețitóre și bine alese vorbì despre însemnătatea acestei ḑile.

2). Corulŭ cântà Imnulŭ poporalŭ „Dómne ține și protege“.

3). Unŭ școlarŭ de cl. a VI-a vorbì cu însuflețire totŭ despre momentuositatea acestei ḑile, după aceea unŭ școlarŭ declamà poesia „Limba Română“, unŭ altŭ școlarŭ poesia „Cânteeŭ Contimporanŭ“, după aceea poesia „Tricolorulŭ românŭ“.

4). Corulŭ cântà „Trei colorĭ cunoscŭ pe lume“.

5). Unŭ școlarŭ declamà „Balcanulŭ și Carpatulŭ“, unŭ altŭ școlarŭ declamà poesia „Bóla Copilei“, și alŭ treilea școlarŭ poesia „Către Românĭ“.

6). Corulŭ cântà „Hai sĕ dămŭ mână cu mână“.

7). Trei școlarĭ au declamatŭ pe rêndŭ poesiile, „Ștefanŭ celŭ mare și muma lui“, „Am fostŭ, sunt, voiu fi Românŭ“, „Poporului Românŭ“.

8). Corulŭ cântà „Astăḑĭ cu bucuriă“.....

9). Unŭ școlarŭ declamà poesia; „Cântecŭ ostășescĭ;“ unŭ altŭ școlarŭ: „Militarulŭ“ și alŭ treilea „Inima Română“.

10). Corulŭ cântà „Eu aveamŭ odată“...

---

așeḑà trupele. In diminéța următóre veni în adevĕrŭ lucrulŭ la bătaie.

Glónțele, cu carĭ Bonaparte, fără ca sĕ se gândéscă multŭ, împușcà asupra resculaților de pe piața St-Roche, 'i împrășcià. Elŭ a fostŭ învingătorulŭ acestei ḑile, 13 Vendemiaire (5 Octomvre.)

Bonaparte, domnŭ peste Parisŭ, se și arătà ca atare.

Trupele sale împrăsciară pe resculațĭ, și conventulŭ i-lŭ rĕsplăti, numindu-lŭ comandantŭ generalŭ de divisiune în Parisŭ. Elŭ căpătà o locuință oficiósă și aicĭ întrau și eșeau ordonanțe, petiționarĭ, gratulanțĭ, oficerĭ, visitatorĭ de totŭ felulŭ. Tênĕrulŭ generalŭ devenise o putere, stéua lui se ridicà.

In anticamera nouei sale locuințe aștepta într'una din ḑilele următóre unŭ copilŭ drăgălașŭ pentru ca sĕ fiă primitŭ în audiență. Elŭ stărui de repețite-orĭ ca sĕ fiă primitŭ și în sfârșitŭ i-se deschise ușa. Bonaparte îlŭ primi cu o atitudine poruncitóre stândŭ la feréstră și percurgêndŭ repede câteva scrisorĭ, pe carĭ le dădù adjutantului, ce tocmai întrase.

„Ce voescĭ d-ta?“ ḑise elŭ către copilŭ, abia uitându-se la elŭ.

„Cine ești d-ta?“

„Numele meu e Eugen Beauharnais“, rĕspunse copilulŭ fără sĕ fiă încurcatŭ.

Bonaparte se uimi, îndrepta o privire străpungĕtóre asupra copilului și-lŭ mĕsurà unŭ momentŭ.

„Beauharnais? Dór unŭ fiu alŭ generalului?“

„Da, cetățene generale?

„De câțĭ anĭ eștĭ?“

„De patru-spreḑece“.

„Și ce te aduce la mine?“

„Porunca d-tale strictă, de a predà tóte armele ce se află în posesiune privată“.

„Mai departe!“

„Am trebuitŭ, cetățene generale, sĕ mĕ despartŭ de sabia tatălui meu. Ea e o amintire scumpă dela rĕposatulŭ meu tată: acésta mĭ-a lăsat'o mie moștenire. Indrăznescŭ decĭ, ca sĕ te rogŭ, sĕ'mĭ lașĭ moștenirea acésta a tatălui meu. E unŭ odorŭ sfântŭ alŭ familiei nóstre“.

Elŭ se uità cu ochĭ umeḑĭ de lacrimĭ în fața de bronzŭ a puternicului, care se apropià mai tare de elŭ și cu o voce amicală ḑise: Scie mama D-tale despre venirea ta la mine?“

„Da“ rĕspunse Eugen Beauharnais.

„Așa déră ea este aceea, care prin gura ta a trimisŭ acéstă rugare la mine?

„Da, cetățene generale: dér sabia e a mea“.

Bonaparte lăsà sĕ cadă privirea esaminătóre a ochilorŭ sĕi asupra fragedului copilŭ. „Mai ai frațĭ?“

„O soră mai mică, cetățene generale: Hortensia“.

„D-ta dai nisce rĕspunsurĭ așa de hotărîte, micule cetățeanŭ, încâtŭ suntŭ uimitŭ. La o astfelŭ de tinerețe acesta e lucru neobicĭnuitŭ“.

„Póte am sĕ mulțămescŭ acéstă însușire serviciului militarŭ, pe care l'am făcutŭ.

„Serviciu militarŭ? D-ta? Cu séu mai bine înaintea etății de 14 anĭ? Istorisescemĭ mai deaprópe lucrulŭ“.

Cu o simpatiă netăgăduită adresà generalulŭ provocarea acésta lui Eugen și acesta rĕspunse sigurŭ ca și unŭ soldatŭ obicĭnuitŭ de a raporta.

„Când am fostŭ de doipreḑece anĭ, mĕ luà tatălŭ meu cu sine în campaniă. Am fostŭ la Rinŭ. Apoi m'am întorsŭ cu tatălŭ meu la Parisŭ. Elŭ fù arestatŭ, acusatŭ într'unŭ modŭ infamŭ și căḑù victimă dușmanilorŭ sĕi. Pe urmă însĕ — și mama mea a fostŭ aruncată în închisóre — pe baza unei legĭ, care hotăra ca copii de nobilĭ trebue sĕ învețe unŭ meșteșugŭ, mĕ siliră sĕ întru ca ucenicŭ la unŭ mĕsarŭ. Sora mea intrà la o cusătorésă; abia după ce Robespierre a fostŭ rĕsturnatŭ, și când mama mea a fostŭ eliberată, părăsii atelierulŭ, pentru ca sĕ mĕ ducŭ la armata din Vendée cu generalulŭ Hoche, căruia mĕ recomandase tatălŭ meu înainte de mórtea sa și care avea comanda peste acea armată. Elŭ mĕ făcù ordonanța sa deși eram încă pre tênĕrŭ. Aveam unŭ serviciu greu, unŭ comandantŭ aspru în generalulŭ Hoche — după câteva lunĭ mĕ trimise la mama mea în Paris.“

„Pentru ce te-a trimisŭ?“ întrebà Bonaparte repede.

„Mama mea dorea sĕ mĕ aibă lângă sine.“

Tênĕrulŭ generalŭ îi întinse lui Eugen mâna. „Mĕ bucurŭ, că am cunoscutŭ pe fiulŭ unui camaradŭ nenorocitŭ. Păstréză fără grijă sabia aceluia și ține-o și mai departe în onóre. Pentru orĭ ce casŭ îțĭ dau înscrisŭ că poțĭ sĕ o păstrezĭ!“

11). După acestea păşi pe tribună o fetiţă şi declamă „Iubirea limbei române“; a doua fetiţă declamă „Copila română“ şi cântă solo „Fiică de Românŭ sunt“; a treia fetiţă declamă: „Eroulŭ rănitŭ“.

12.) Corulŭ cântă: „Tu fetiţă de Românŭ“.

13.) Mai declamézĕ trei fetiţe trei poesii: „Re'ntornarea în patriă“, „Rĕmasŭ bunŭ dela patriă“ şi „Unŭ june românŭ mortŭ în străinătate“.

14). Corulŭ cântă: „Diua trece, nóptea vine“, „Eram ferice“, „La fântâna cea de pétră“, „Tristŭ e timpulŭ“ şi poesii de felulŭ acestora.

La fine a urmatŭ eserciţiulŭ militărescŭ cu marşurile „Audĭ buciumulŭ“, „Drum bum“ şi „Sună dobele sună“, ér după acéstă d-lŭ învĕţătorŭ *Traianŭ Mureşianu* prin cuvinte vii şi însufleţitóre mulţămi óspetilorŭ şi părinţilorŭ pentru-că şĭ-au luatŭ ostenéla de a participa la acéstă serbare, care e cea dintêi în Nirŭ-Adonĭ.

Poporulŭ erupse în strigăte de bucuriă şi pe bravii învĕţătorĭ era sĕ-i ducă în triumfŭ în satŭ, dér la cererea dd-lor se mulţămi a-le esprima recunoscinţă prin frenetice strigărĭ de „sĕ trăéscă“. Mamele plângeau de bucuriă şi fiesce-care se silia sĕ ajungă la d-nii învĕţătorĭ şi sĕ le dică: „Dumnedeu sĕ vĕ aldueéscă!“

După acestea d-nii învĕţătorĭ puseră fetiţele şi copiii în ordinea, în care au venitŭ, şi plecară spre satŭ în tactŭ militărescŭ cântândŭ „Audĭ buciumulŭ“, éră când ei isprăviau cântarea, începeau ceteraşii.

Pe la 10 óre séra ajunseră la şcólă, unde mai cântară câteva hore şi doine poporale şi cu acestea serbarea se termină, ducêndŭ fiă-care cu sine cele mai dulcĭ suvenirĭ.

Unŭ călĕtorŭ.

Programŭ

pentru adunarea generală a XXX-a a Asociaţiunii transilvane pentru literatura română şi cultura poporului română, care se va ţine în 4/16 Augustŭ n. 1891 şi dilele următóre în Haţegŭ.

Şedinţa I-a Duminecă în 4/16 Augustŭ 1891.

1. Deschiderea şedinţei prin presidiulŭ ordinarŭ la 10 óre a. m. în localulŭ, ce se va destina în acestŭ scopŭ.

2. Esmiterea unei comisiunĭ de 3 pentru încasarea de taxe dela membrii vechĭ şi dela cei, carĭ se vorŭ inscrie de nou.

3. Apelulŭ nominalŭ alŭ membrilorŭ Asociaţiunii, carĭ au dreptŭ a participa cu votŭ decisivŭ la desbaterile adunării.

4. Raportulŭ generalŭ alŭ comitetului despre activitatea lui în decursulŭ anului 1890 dimpreună cu aclusele aceluia.

5. Raportulŭ comisiunei de înscrierĭ.

6. Insinuarea propunerilorŭ şi eventualelorŭ interpelărĭ pentru-ca în a doua şedinţă sĕ pótă fi date în decisiune şi sĕ nu se pótă dice că i-s'a făcutŭ cuiva surprindere.

7. Alegerea unei comisiunĭ de 3 pentru esaminarea raţiociniului pro 1890 şi a proiectului de bugetŭ pro 1892 şi altei comisiunĭ de 3 pentru esaminarea raportului generalŭ alŭ comitetului şi a eventualelorŭ propunerĭ.

8. Cetirea eveutualelorŭ disertaţiunĭ décă acelea au fostŭ însinuate celŭ puţinŭ cu 24 de óre mai înainte la comitetŭ, respective la presidiu.

Şedinţa a II-a, Luni în 15/17 Augustŭ 1891.

1. Verificarea protocolului din şedinţa I.

2. Raportulŭ comisiunilorŭ esmise în şedinţa I.

2. Alegerea unui membru ordinarŭ în comitetŭ pentru restulŭ periodului 1890—1893.

4. Defigerea locului pentru viitórea adunare generală.

5. Dispositiunĭ pentru verificarea protocolului din şedinţa a II-a.

6. Incheierea şedinţelorŭ adunării generale.

Din şedinţa comitetului Asociaţiunii transilvane pentru literatura română şi cultura poporului românŭ ţinută în Sibiiu la 4 Iulie 1891.

George Bariţiŭ m. p., preşedinte. Dr. I. Crişanŭ m. p., secretarŭ II.

Esamene la sate.

Sân-Petru, (com. Huniădórei) 1891.

Esamenulŭ cu elevii dela şcóla nóstră centrală ortodocsă română din Sân-Petru, la care suntŭ afiliate comunele Săcelŭ şi Uciucŭ din protopresbiteratulŭ Haţegului şi la care funcţionézĕ ca învĕţătorŭ încă de prin anulŭ 1875/6 d-lŭ învĕţătorŭ diriginte Georgiu B. Reitescu, s'a ţinutŭ şi de astă-dată în biserica română gr. or. din Sân-Petru în 11 Iunie st. v., adecă a treia di de Rusalii.

Precisŭ la 2 óre p. m. sosi d-lŭ comisarŭ esaminatorŭ Ioanŭ Cornea, notarŭ de cercŭ în Săntă-Măriă; însoţitŭ de părintele administratorŭ parochialŭ Pavelŭ Ciocanŭ din Bărăscĭ, de d-lŭ ajutătorŭ de notarŭ Petru Gălcă din Săntă-Măriă, precum şi unŭ numĕrŭ mare de bărbaţĭ, femei, feciorĭ, fete, din tustrele comunele, carĭ veniră anume spre a lua parte la esamenulŭ elevilorŭ dela acéstă şcólă, carĭ au fostŭ în numĕrŭ de şépte-decĭ.

După sosirea óspeţilorŭ în biserică, elevii la unŭ semnŭ datŭ au intonatŭ o rugăciune, după care urmă esaminarea din studii, începêndŭ cu religiunea şi mai în specialŭ cu Istoria biblică. Elevii din acéstă şcólă folosescŭ manualele d-lui Vasile Petri. Atâtŭ începĕtorii câtŭ şi ceilalţĭ elevĭ cetiră fluentŭ şi la înţelesŭ, aşa că îţĭ saltă inima de bucuriă, vĕdêndŭ câtŭ de preparaţĭ suntŭ copii, atâtŭ în ceea ce privesce analisa gramaticală, câtŭ şi ortografia. Până ce se esaminară elevii din cursurile superióre, micii începĕtorĭ decopiară din abecedarele lorŭ dicerĭ pe tăbliţă. Se revidară apoi temele micilorŭ începĕtorĭ. Multŭ m'au încântatŭ atâtŭ scrisulŭ caligraficŭ şi cetitulŭ micilorŭ începĕtorĭ, câtŭ şi rĕspunsurile elevilorŭ din cursurile superióre. In intuiţiune micii elevĭ au datŭ probe îmbucurătóre; ei rĕspundeau precisŭ în dicerĭ complete, făcêndŭ publiculŭ sĕ-i admire.

Peste aşteptare au fostŭ şi rĕspunsurile din limba maghiară, istoria patriei, geografiă, constituţiunea patriei, sciinţele naturale, fisica, computulŭ mentalŭ şi scripturisticŭ.

Terminate fiindŭ acestea, elevii fiecare la rêndu-lŭ sĕu a declamatŭ câte-o poesiă. Multŭ i-a plăcutŭ publicului şi dialogurile arangiate cu deosebită privire la şcólă şi la viéţa familiară.

Mai observŭ, că masa presidială era împodobită cu buchete frumóse de florĭ, libele, modele caligrafice, catalogulŭ elevilorŭ, cronica şcolară, clasificaţiunile şcolare, — tóte ţinute în esemplară curăţeniă şi lucrate cu multă acurateţă, ceea ce ar puté servi de modelŭ fiăcărui învĕţătorŭ.

D-lŭ comisarŭ în terminii cei mai călduroşĭ esprimă mulţămită bravului nostru învĕţătorŭ Georgiu B. Reitescu pentru zelulŭ şi activitatea sa, ér poporului presentŭ în vorbi despre folosulŭ şcólei, relaţiunile între casă, şcólă şi între învĕţătorŭ, aplicândŭ mai multe esemple din istoria trecutului nostru şi din viéţa practică.

După acestea părintele administratorŭ parochialŭ Pavelŭ Ciocanŭ de asemenea printr'o frumósă vorbire mulţămi zelosului învĕţătorŭ şi d-lui comisarŭ şi sfătui pe fii sĕi sufletescĭ, sĕ se îngrijéscă a-şĭ edifica o şcólă propriă, căcĭ acum localulŭ şcólei e numai închiriatŭ; le arătă ómenilorŭ, că averea cea mai scumpă, ce póte da părintele copilului sĕu, este învĕţătura; acésta este o comóră, pe carea hoţii nu o fură, vermii nu o rodŭ, foculŭ nu o arde.

Serbarea se încheiă prin unŭ cântecŭ de despărţire, intonatŭ din partea elevilorŭ.

De altmintrelea d-lŭ Reitescu, de când funcţionéză la noi ca învĕţătorŭ, tot-déuna a datŭ probe de unŭ progresŭ îmbucurătorŭ, aşa că noi emulămŭ astădĭ cu celelalte comune vecine. Când d-sa a venitŭ în acéstă comună, abia vre-o 6 locuitorĭ sciau ceva carte; astădĭ însé tótă tinerimea scie scrie, ceti şi calcula. Câţĭ feciorĭ devinŭ asentaţĭ din aceste comune, toţĭ ajungŭ, amĕsuratŭ isteţimei şi purtărei lorŭ, şărgĭ (subofícerĭ) şi încă în timpulŭ celŭ mai scurtŭ. Din astă causă locuitorii acestei comune au şi căpĕtatŭ mare iubire faţă cu şcóla. Ómenĭ de etate mijlociă în serile cele lungĭ de érnă, cerŭ sĕ li-se propună privatŭ, scrisulŭ, cetitulŭ şi socotitulŭ; zelosulŭ învĕţătorŭ, pe lângă o mică remuneraţiune, le şi împlinesce cu plăcere acéstă dorinţă a lorŭ.

Acestea le-amŭ amintitŭ în cinstea vrednicului nostru învĕţătorŭ şi ca o dovadă despre ceea ce póte face învĕţătorulŭ în adevĕrŭ devotatŭ chiămării sale.

Unŭ recunoscĕtorŭ.

Cuvescĭ, (Bănatŭ) 4 (16) Iulie 1891.

In 28 Maiu v. c. s'a ţinutŭ la şcóla nóstră din Cuvescĭ esamenulŭ cu pruncii de 6—12 anĭ, la care au fostŭ presenţĭ 34 de băeţĭ şi 7 fetiţe.

De faţă au fostŭ la esamenŭ d-nii: Voicu Hamsea, protopopŭ alŭ tractului Lipova, ca inspectorŭ şcolarŭ; Iosifŭ Iorgoviciu preotŭ în locŭ şi mai mulţĭ dintre membrii comitetului şi epitropii parochialĭ.

Şcóla a fostŭ decorată frumosŭ cu florĭ şi frunde verdĭ; pe masa şcolii am vĕdutŭ buchete de florĭ, caietele şcolarilorŭ, programa esamenului, clasificaţiunea, ba chiar şi din industria de casă am vĕdutŭ în miniatură *greble, jugurĭ, lcucĭ făcute de şcolarĭ.*

Esamenulŭ s'a începutŭ la 7 óre a. m. cu unŭ imnŭ religiosŭ şi „Impĕrate ceresc", şi a duratŭ până la 12 óre din di în următorulŭ modŭ:

După-ce D lŭ protopopŭ deschise esamenulŭ printr'o vorbire acomodată, s'a purcesŭ la esaminarea din religiune, din care copii au datŭ rĕspunsurĭ fórte bune, arĕtândŭ între altele şi însĕmnătatea fiă-cărei sĕrbătorĭ de peste anŭ. După religiune şcolarii au cântatŭ unŭ imnŭ religiosŭ şi apoi s'a esaminatŭ din gramatică, cetire, socótă, geografiă, constituţiă, istoria naturală, fisică şi economiă, dovedindŭ în tóte progresŭ îmbucurătorŭ.

După fiă-care obiectŭ de învĕţămêntŭ a urmatŭ câte-o cântare, orĭ declamaţiune din partea şcolarilorŭ.

Se puse apoi la masa de scrisŭ şi scrise unŭ rêndŭ pe o fóiă de hârtiă, pe care o dede băiatului.

„Complimentele mele mamei D-tale!“ Dicêndŭ acestea îlŭ concediă pe copilŭ, care îi esprimă atâtŭ mulţămirea sa câtŭ şi a mamei sale. Incă în diua aceea primi Bonaparte dela dómna de Beauharnais o epistolă, în care îi mulţămesce pentru încuviinţarea rugămintei lui Eugen cu cuvinte amabile şi în care totdeodată îlŭ invită ca sĕ cerceteze seratele ei.

Bonaparte bucurorŭ petrecea la seratele dómnei de Beauharnais. Mai înainte de a avea elŭ comanda peste Paris numai acea dorinţă o avea, ca sĕ găséscă în societate unŭ protectorŭ; acum voia sĕ satisfacă deşertăciunei sale, de a fi unŭ omŭ căutatŭ. Căcĭ deja după 10 dile, de când se făcuse generalŭ de divisiune, îlŭ ridică comitetulŭ la rangulŭ de generalŭ supremŭ alŭ trupelorŭ din tótă Francia. Intr'unŭ modŭ strălucitŭ se ridicase din miseriă şi desperare stéua sa, a cărei pétră hotarnică fŭ întâi măcelulŭ dela St. Roche şi pe a doua, şi mai mândră, spera elŭ cu încredere că o va puté pune.

La dómna de Beauharnais era primitŭ în modulŭ celŭ mai amicalŭ. Totdéuna era şi Barras acolo şi-i arăta sentimentulŭ sĕu de amiciţiă. Acésta era încă fórte preţuită pentru Bonaparte; căcĭ Barras era unulŭ dintre cei cincĭ directorĭ ai Franciei, şi acela, care însemna mai multŭ.

De unŭ astfelŭ de protectorŭ nu se putea lipsi ambiţiosulŭ generalŭ, care umbla după gloriă militară. Republica ridică în decursulŭ unei noptĭ unŭ generalŭ şi totŭ atâtŭ de iute îlŭ rĕsturnă în sărăciă şi nimicniciă, după cum a esperiatŭ Bonaparte însăşĭ.

Barras iubia pe Iosefina de Beauharnais, acésta era lucru lămuritŭ generalului şi 'i aţiţa gelosia. Dér câte femei nu iubia Barras, care avea obiceiurĭ rele, şi ce puţinŭ îlŭ interesa, décă Iosefina se va mărita după dorinţa inimei ei! Şi la acésta se gândia generalulŭ din ce în ce mai seriosŭ, că acéstă femeiă ar putea sĕ fiă a lui. In totŭ timpulŭ iernei i-lŭ preocupa campania, pe care nu o conducea numai după sentimentele inimei sale, ci şi cu calculŭ unui strategŭ. Frumseţia creolică a Iosefinei i-lŭ aţiţa, dér mai multŭ posiţiunea ei în societate şi vechia ei origine de nobilă francesă.

Era o damă de salonŭ sĕrbătorită, şi fiind-că îşĭ rĕcăpătase bunurile ei secuestrate în timpulŭ regimului terroristicŭ, precum şi ale soţului ei ghilotinatŭ, era şi o vĕduvă bogată. Posedându-o pe ea, câştiga tînĕrulŭ generalŭ o preţiósă neatêrnare şi-lŭ aducea în legăturĭ cu familii nobile.

Peţirea sa în taină îi fŭ cunoscută atâtŭ Iosefinei câtŭ şi lui Barras, şi acesta nu era de locŭ supĕratŭ de acésta. Din contră. Elŭ doria căsĕtoria acésta, nu numai ca sĕ vadă pe tînĕra vĕduvă într'o căsĕtoriă démnă de posiţiunea ei, ci chiar şi pentru aceea, ca sĕ-i facă posibilŭ lui Bonaparte posiţiunea socială dorită de acesta. Ii plăcea, sĕ avanseze pe generalulŭ, pentru ca acesta sĕ-i fiă îndatoratŭ cu recunoscinţă şi ca sĕ-i stea la disposiţiune în casurĭ critice ca instrumentŭ devotatŭ, ca în 13 Vendemiaire.

Când părăsi într'o séră împreună cu Bonaparte casa dómnei de Beauharnais, dise elŭ: „M'aşĭ bucura, generale, când ai fi D-ta stăpânulŭ casei acesteia. De sigurŭ, că iubescĭ pe frumósa femeiă. Pentru ce nu o iai în căsĕtoriă?“

Bonaparte privi uimitŭ pe directorulŭ Barras. „E întrebarea, că óre ea ar primi mâna mea?“

„Cu greu se va opune.“

„Aşa credĭ? Acésta de sigurŭ că m'ar încuragia, ca sĕ-i facŭ o propunere“.

„Indrăsnesce. Posiţiunea d-tale îţĭ permite acésta“.

„In timpulŭ de faţă, fără îndoélă. Dér, D-ta scii, cetăţene directorŭ, că eu doresc unŭ comandamentŭ în câmpŭ. N'aşĭ dori sĕ rĕmânŭ aicĭ în Parisŭ“.

„Se póte oferi o bună ocasiune ca sĕ ţinŭ contŭ de dorinţele D-tale. Lucrurile din Italia nu mai potŭ merge astfeliu. Trebue sĕ se întâmple ceva, pentru ca sĕ trezéscă din somnŭ armata nóstră de acolo. Ministrulŭ de rĕsboiu, Carnot, îţĭ este binevoitorŭ. Voiu vorbi cu elŭ, sperŭ, că'ţĭ voiu puté procura comanda supremă peste armata din Lombardia, décă voescĭ“.

„O, cu bucuriă!“ strigă generalulŭ cu vioiciune. „In adevĕrŭ mĕ ocupŭ în gândurile mele necontenitŭ cu planulŭ de compunere în contra Piemontului şi a Austriei“.

„De minune, generale. Aicĭ ai locŭ ca sĕ-ţĭ câştigĭ gloria, pe care o doresci“.

In decursulŭ pausei toţĭ copiiĭ au eşitŭ afară în curtea şcolii, producêndu-se din gimnastică atâtŭ cu aparate, câtŭ şi fără aparate.

La fine d-lŭ protopopŭ, împreună cu noi, aflându-se deplinŭ mulţămitŭ cu succesulŭ esamenului, lăudà zelulŭ vrednicului nostru învĕţătorŭ Georgiu Tomi, a cărui ţintă este binele şi înflorirea neamului românescŭ. Urmà o scurtă mulţămită din partea învĕţătorului şi cu acésta esamenulŭ se terminà.

Ar fi de doritŭ însĕ, ca conducĕtorii şi fruntaşii comunei sĕ se îngrijéscă mai multŭ de sórtea învĕţătorului şi în specialŭ de edificiulŭ şcólei, care ar trebuì sĕ stée în conformitate cu progresulŭ şi recerinţele culturalĭ ale comunei nóstre.

Vasiliu Iorgoviciu,
silv. reg.

Insciinţare.

Braşovŭ, 19 Iulie s. v. 1891.

Reuniunea femeilorŭ române din Braşovŭ a înfiinţatŭ, după cum se scie, unŭ *Internatŭ* cu scopŭ de a instrui fetiţe din clasa de mijlocŭ a societăţii românescĭ în menagiulŭ casei, precum şi în diferite lucrurĭ de mână, ce cadŭ în sfera unei bune económe.

Reuniunea întreţine şi subvenţionéză acestŭ internatŭ cu o sumă considerabilă numai ca sĕ pótă primi fetiţe cu o taxă câtŭ se póte de scădută.

In acestŭ internatŭ se învaţă:

a) A pregăti totŭ feliulŭ de mâncărĭ;

b) A spăla şi a călca totŭ feliulŭ de albiturĭ;

c) A croi şi a cóse cu maşina totŭ felulŭ de albiturĭ şi vestminte;

d) A cultiva legumĭ şi

e) Regulĭ higienice.

Pentru completarea cunoscinţelorŭ câştigate în şcólă, s'a întrodusŭ şi unŭ cursŭ din religiă, limba română, maghiară, germână şi din aritmetică.

In acestŭ Internatŭ se primescŭ fetiţe române, carĭ vorŭ fi absolvatŭ celŭ puţinŭ trei clase primare şi vorŭ fi împlinitŭ celŭ puţinŭ doi-spre-dece anĭ.

Tacsa pentru întreţinere şi instrucţiune este 12 fl. pe lună, plătită anticipativŭ.

Fetiţe orfane şi sĕrace potŭ fi primite gratuitŭ în Internatŭ.

Fetiţe din Braşovŭ, carĭ arŭ voi sĕ petrécă în Internatŭ numai peste di, plătescŭ pentru tótă instrucţiunea şi pentru prândŭ şi ojină 8 fl. pe lună.

Deórece numĕrulŭ elevelorŭ, ce se potŭ primi în acestŭ Internatŭ este restrînsŭ, de aceea se invită părinţii şi tutorii a se insinua la subscrisa preşedintă *celŭ mai târdiu până în 20 Augustŭ st. vechiu.*

Primirea elevelorŭ în Internatŭ se va face dela 25 Augustŭ st. v. încolo.

La primire are sĕ aducă fiă-care elevă albiturile şi vestmintele necesare, precum şi aşternutulŭ de patŭ.

Informaţiunĭ mai de aprópe se potŭ lua dela subsrişii.

Agnes Duşoiu — preşedintă.
Lazarŭ Nastasi — actuarŭ.

Literatură.

In editura librăriei *N. I. Ciurcu* din Braşovŭ a eşitŭ de sub tiparŭ: **„100 doine şi strigăturĭ,** culese din gura soldaţilorŭ românĭ din Ţéra-Ardélului, de *Stefanŭ Munteanŭ*, sub-oficerŭ c. şi r.“ Formatŭ micŭ (de busunarŭ) cu 96 pag. Preţulŭ unui esemplarŭ 12 cr.; 10 esemplare de-odată procurate 80 cr.

CARACTERULŬ.*)

Insuşirile caracterului

2. Stăpânirea de sine şi abnegarea.

Cicero dice în Tusculane: Spiritulŭ este împărţitŭ în două părţĭ; una este pofta, ce'lŭ împinge pe omŭ încóce şi încolo, cealaltă este mintea, care'lŭ învaţă ce sĕ facă şi de ce sĕ se feréscă. Şi pofta trebue sĕ asculte de minte, căcĭ numai aşa omulŭ se póte stăpâni pe sine.

Şi într'altŭ locŭ dice Cicero destulŭ de frumosŭ: în toţĭ ómenii este ceva josnicŭ, este slăbiciune; décă n'ar mai fi şi altceva, omulŭ ar fi cea mai pĕcătósă fiinţă. Dér étă, regina şi dómna peste totŭ: mintea, care răzimată pe sine însăşĭ şi mergêndŭ încetŭ înainte, devine virtute deplină. Ca ea sĕ domnéscă asupra acelei pĕcătoşii, este problema şi ţinta omului. Mĕ întrebĭ cum? — Aşa cum poruncesce stăpânulŭ slugei sale, imperatorele ostaşului, tatălŭ fiiului.

Herbert Spencer dice: In stăpânirea de sine consistă desĕvêrşirea omului. A nu ceda fiăcărui imboldŭ spre drépta orĭ spre stânga, ci a merge în paşĭ mĕsuraţĭ înainte cu liniştită chibsuinţă, care aude fiăcare voce: acésta este ţinta educaţiunei.

Celŭ dintêiu şi celŭ mai bunŭ dascălŭ pentru disciplina morală, este familia; după aceea vine şcóla, în fine lumea, şcóla vieţei. Una pregătesce cărarea pentru cealaltă; ceea ce devine omulŭ însĕ, se vede mai cu sémă încă din tinereţa sa. Décă nu s'a bucuratŭ nicĭ de crescere casnică nicĭ de altă crescere, décă a crescutŭ fără nicĭ o conducere ca pomulŭ din pădure — vai de elŭ şi vai de societatea din care face parte!

Cea mai bună familiă este aceea în care domnesce cea mai strînsă disciplină şi în care tutuşĭ acéstă disciplină se sîmte mai puţinŭ, aşa că copiiĭ se supunŭ ei pe nesimţite şi tinerele suflete iau forma şi direcţiunea, ce le este destinată.

Insemnătatea disciplinei strînse casnice resultă din remarcabilulŭ faptŭ, că cei mai mulţĭ locuitorĭ ai caselorŭ de nebunĭ suntŭ totŭ copii de aceia, carĭ au fostŭ singurĭ la părinţĭ, carĭ prin urmare au cea mai mare libertate şi suntŭ cei mai îndĕrĕtnicĭ, pe când copiiĭ din familii numĕróse, carĭ crescŭ în mai strînsă disciplină, nebunescŭ cu multŭ mai rarŭ.

Deşi moralitatea atêrnă în parte de talentele şi însuşirile moştenite, precum şi dela crescĕtorĭ şi modele, totuşĭ esistă o putere, care precumpĕnesce tóte influinţele acestea: stăpânirea de sine deşteptă şi energiă. Unŭ harnicŭ învĕţătorŭ a disŭ, că înclinările şi obiceiurile se potŭ învĕţa tocmai aşa, ca şi latinésca şi grecésca, pe când pentru binele omului ele suntŭ neasĕmĕnatŭ mai importante, ca acelea.

Dr. Johnson, deşi era înclinatŭ din tinereţe la melancoliă, dise, că tótă fiinţa unui bărbatŭ, chiar şi disposiţia lui bună, orĭ rea, atêrnă în cea mai mare parte dela voinţa sa. Noi ne putemŭ deda la răbdare şi mulţămire, séu ne putemŭ deda a fi nerăbdătorĭ şi a totŭ murmura; ne putemŭ deda a esagera micĭ neajunsurĭ şi a despreţui marĭ binecuvêntărĭ. Putemŭ sĕ ajungemŭ a fi chiarŭ jertfa unorŭ micĭ conturbărĭ, décă le dămŭ putere asupra nóstră; şi din contră, putemŭ sĕ resistămŭ celorŭ mai grele lovirĭ, décă încunjurămŭ acésta.

Astfeliu ne putemŭ cresce pentru fericire, séu pentru nefericire, pentru o viéţă plină de speranţă, de bucuriă, séu pentru o viéţă desperată; şi putemŭ sĕ întărimŭ vorba lui Johnson, cumcă darulŭ de a privi tóte din partea cea mai bună, este totŭ aşa de preţiosŭ, ca unŭ salarŭ anualŭ de 20,000 de mărcĭ.

Bentham dice: décă voinţa are putere asupra gândurilorŭ, atuncĭ lăsaţĭ în orĭ-ce casŭ ca, aceste gândurĭ sĕ se îndrepteze asupra fericirei omului. Căutaţĭ pretutindenĭ partea luminată, cea mai luminată a lucrurilorŭ şi priviţĭ mereu spre ea... O bună parte a vieţei nóstre suntemŭ siliţĭ a-o petrece neocupaţĭ. Décă diua aşteptămŭ pe cine-va séu décă nóptea nu putemŭ dormi, ne recomandă chiar consideraţia, ce trebue sĕ o avemŭ pentru fericirea nóstră, ca sĕ ne ocupămŭ cu gândurĭ plăcute. De vomŭ umbla, orĭ de vomŭ şedea acasă: spiritulŭ nu póte rĕmânea neocupatŭ; elŭ are gândurĭ fiă aceste folositóre, fiă nefolositóre, orĭ chiar stricăcióse pentru fericirea nóstră. Daţi-le direcţiunea adevĕrată, atuncĭ obiceiulŭ, de a avé gândurĭ fericite, se va înrădĕcina şi elŭ ca tóte celelalte.

Numai câtŭ, făcêndŭ acésta, omulŭ trebue sĕ înţelégă bine fericirea şi sĕ nu se dea unorŭ gândurĭ deşerte şi voluptóse carĭ ne smulgŭ din braţele activităţii, la care suntemŭ datorĭ.

Crescerea strictă a Spartanilorŭ este cunoscută. Prin acésta Lycurg a voitŭ sĕ créscă poporulŭ la ascultare faţă cu principii, pe principŭ la ascultare faţă cu legile. Dér şi Perşii puneau, pe lângă adevĕrătate şi dreptate, cea mai mare greutate pe stăpânirea de sine. De aceea copiii nu se cresceau în case, ci în şcóle publice, unde trebuiau sĕ vină diminéţa cu o bucată de pâne şi cu ceva năsturel pentru tótă diua, precum şi cu unŭ paharŭ de beutŭ. Multilateralŭ era esercitiulŭ corporalŭ, strictă era disciplina, prin care erau crescuţĭ la ascultare, conduşĭ de esemplulŭ celorŭ în vêrstă şi chiarŭ şi alŭ bĕtrânilorŭ. După ce eşiau din acéstă şcólă trebuiau sĕ locuéscă dece anĭ di şi nópte pe unŭ şesŭ liberŭ, spre a păzi cetatea şi a se esercita în stăpânirea de sine. Căcĭ Perşii credeau, că unŭ june trebue crescutŭ cu atâtŭ mai strictŭ şi mai cu îngrijire, cu câtŭ e mai desfrînatŭ. Nu li era ertatŭ nicĭ măcarŭ sĕ se abată din drumŭ, decâtŭ numai când vênau; jumĕtate din junĭ petreceau la vênătóre pe rege, ér după vênătóre se delectau éráşĭ cu pâne şi năsturelŭ.

(Va urma.)

*) După Smiles-Rudow. A se vedé Nr. 156 alŭ „Gaz. Trans.“ din 1891.

— „Dér dómna de Beauharnais?“ dise tênĕrulŭ generalŭ, „décă nu suntŭ aicĭ —“

Se despărţiră, Barras cu o strângere de mână şi esprimândŭ cea mai bună speranţă, Bonaparte cu capulŭ înfierbêntatŭ de gândurĭ. La Italia, unŭ comandantŭ, unŭ biruitorŭ, unŭ erou sĕrbătoritŭ alŭ Franciei! Elŭ se desfătà încă de acum în speranţa acésta.

Câteva dile mai târdiu directoriulŭ îi trimise decretulŭ de numire ca comandantŭ supremŭ alŭ armatei din Italia.

„Da ar fi unŭ darŭ de nuntă!“ scria Barras amicalŭ favoritului sĕu.

Şi pentru ca sĕ adeveréscă acésta, se declarà Bonaparte într'o epistolă scrisă cu focŭ frumósei creole şi-i cerù mâna.

Iosefina şovăia, mai înainte de a fi pronunţatŭ hotărîrea. Femea multŭ sĕrbătorită, peţită de mulţĭ, îşĭ esamină mai întâiu inima ei setósă după amorŭ. Tênĕrulŭ, pentru ea încă vrea tênĕrulŭ, corsicanŭ încă 'i stârnia mai multă nelinişte, decâtŭ plăcere, când îi arătà omagiele sale înfocate, dér lipsite de orĭ ce formalitate. Privirea şi ţinta sau, vorbele şi gesturile ce le făcea elŭ, influinţa cu o spaima tainică asupra fiinţei fragede, fără grije şi veselă. Increderea sa mândră în sine făcù ce e dreptŭ inpresiune asupra ei; dér femeia deja espertă întrebà, că óre acésta e o garanţiă pentru unŭ viitorŭ fericitŭ lângă dênsulŭ, că óre temperamentu sĕu poruncitorŭ nu va fi póte causa unei căsĕtorii fără linisce?

Nicĭ unulŭ, pe care-lŭ consultà în afacerea acésta a inimei ei, nu-i delăturà îndoiéla: afară de Barras nu era nicĭ unulŭ, care sĕ o fi sfătuitŭ la căsĕtoria acésta. Notarulŭ ei, cu care vorbì sincerŭ în privinţa regulării averii ei pentru contractulŭ de căsĕtoriă, de sfatulŭ ca sĕ nu se căsĕtoréscă cu unŭ oficerŭ, care n'are altceva decâtŭ sabia sa, pe lângă aceea are sarcina de a îngriji de mama sa şi de mai mulţĭ fraţĭ. Totŭ asemenea acestŭ sfătuitorŭ nu ţinea de lucru potrivitŭ căsătoria acésta, cu unŭ bărbatŭ aşa de tînĕrŭ, în interesulŭ celorŭ doi copii ai Iosefinei.

Insuşĭ aceştĭ copii, carĭ observară, că despre ce e vorba, nu trăgănară, sĕ încépă unŭ rĕsboiu formalŭ şi se înbarbătau unulŭ pe altulŭ şi acésta cu atât mai multŭ, cu câtŭ mai puţinŭ tăinuia mama ei, că ea doresce sĕ se căsĕtorésca cu generalulŭ Bonaparte.

„Acésta e o căsătoriă nepotrivită!“ dicea Eugen cătră mama sa nĕcăjitŭ.

„Te înşelĭ“, rĕspunse ea, „familia Bonaparte, e de origine nobilă italiană“.

„Corsicanĭ!“ dise Eugen cu dispreţŭ. „Tatălŭ meu a fostŭ unŭ conte“.

„Sĕ nu mai dicĭ aşa ceva“, 'lŭ mustra mama sa.

„O de nu m'aşŭ fi dusŭ atuncĭ la elŭ. Prin sabia tatălui meu amŭ făcutŭ sĕ vină în casa nóstră!“

„Atuncĭ 'i erai recunoscĕtorŭ pentru aceea, că ţĭ-a încuviinţatŭ amicalŭ rugămintea.“

„Acum, mamă, nu mai suntŭ, în adevĕrŭ că nu mai suntŭ. Urăscŭ pe acestŭ omŭ, care are înfăţişarea unui sĕlbaticŭ“.

„Şi eu“, conglăsuì cu curagiu sora de treispredece anĭ, Hortensia.

„Pentru-ce, copii?“

„Imĭ pare şi prea tênĕrŭ ca sĕ'mĭ fiă tată“, dise frumósa fată. „Nu ne trebue unŭ nou tată.“

„Şi tocmai pe acela, nu!“ esclamă Eugen „de acela ne tememŭ; acela e omŭ rĕu“.

„Nebunaticilorŭ!“ esclamà Iosefina cu fruntea înorată. „Elŭ e soldatŭ, unŭ omŭ aspru alŭ taberei. Décă i-lŭ veţĭ cunósce mai bine, îlŭ veţĭ judeca mai dreptŭ. Elŭ îşĭ are părţile sale bune, şi póte fi chiar şi fórte amicabilŭ“.

„Unŭ omŭ aspru alŭ taberei, haha!“ dise Eugen din nou. „Unde a purtatŭ rĕsbóie? O canonadă la Toulon şi una în Parisŭ! Pentru aceea a fostŭ făcutŭ general un oficer aşa de tênĕr şi strein! Décă ar fi fostŭ unŭ oficerŭ bĕtrânŭ şi espertŭ în rĕsbóie! Acum e totŭ atâtŭ câtŭ a fostŭ tatălŭ meu Beauharnais, fiindŭ mai bĕtrânŭ cu câţĭ-va anĭ şi numai după fapte rĕsboinice şi binemeritate în America nordică şi sub Custine. Generalŭ Bonaparte, generalŭ superiorŭ, comandantulŭ supremŭ alŭ unei armate şi până acum n'a comandatŭ nicĭ o divisiune în câmpŭ. Nu, mamă, nu te căsĕtori după acela, din dragoste faţă de copii tĕi, pentru amintirea soţului tĕu, stimatului nostru tată cădutŭ victimă.“

Eugen în cea mai mare iritare smâncì sabia, ce atêrna pe părete sub o corónă de laurĭ, şi o scóse repede din técă şi-'şĭ luà o posiţiune care i-lŭ arătà pe tînĕrulŭ voinicŭ de 15 anĭ, ai cărui ochĭ scânteiau, într'o aşa lumină, încâtŭ mama sa îlŭ privia cu o admirare plina de uimire.

POVEȚE.

Ce trebue sĕ facemŭ, ca sĕ avemŭ o apă de bĕutŭ curată și sănĕtósă? Când apa este tulbure, décă o lăsămŭ sĕ stea cât-va timpŭ în odihnă, ea se curăță, căcĭ materiile pămênțóse cadŭ la fundŭ. Pentru ca sĕ o curățimŭ de aceste materii și mai iute, este bine sĕ aruncămŭ în ea puțină pétră acră (alaunŭ) pisată, cam câtŭ ai lua cu douĕ degete la o oca de apă, apoi sĕ o batemŭ bine și sĕ o lăsămŭ sĕ se odihnéscă. Prin acestŭ mijlocŭ tóte acele materii cadŭ la fundŭ și apa se limpeḑesce. Acestŭ mijlocŭ este lesniciosŭ și eftinŭ, și prin urmare nu vomŭ mai pomeni alte mijlóce mai costisitóre și carĭ nu potŭ fi la îndemâna fiăcăruia. Celŭ mai puternicŭ și mai lesniciosŭ mijlocŭ de-a avé o apă sănĕtósă, lipsită de orĭ-ce microbĭ, mai alesŭ în vreme de molimă, este ca sĕ o fierbemŭ, lăsând'o pe urmă sĕ se rĕcorescă, după care o putemŭ bea fără nicĭ o témă, căcĭ prin fierbere orice sĕmênța de bólă piere. Acéstă mĕsură este cea mai bună de luatŭ și cu putință pentru orĭ-ce căsnicĭă, în timpurile când bântue lingórea orĭ holera. Nu trebue însĕ sĕ uitămŭ, că după ce amŭ fiertŭ apa este bine, ca până ce se răcesce și chiar câtva timpŭ după aceea, sĕ o batemŭ cu ceva, cum sĕ bate laptele în putină, pentru ca sĕ o aerisimŭ, făcênd'o astfelŭ sĕ fiă ușóră la bĕutŭ. („*Foia sătênului*").

Proverbe și ghicitorĭ țigănescĭ.

Proverbe.

Cui îi dragă preutésa se face și crâsnicŭ.

Cu mâncărĭ și beuturĭ îțĭ facĭ și pe draculŭ prietinŭ.

Elŭ îșĭ grijesce muierea, ca cuculŭ oulŭ.

Ișĭ cumpĕră calŭ ca sĕ nu mérgă pe josŭ.

O economiă fără muiere, e o céteră fără córde.

Limba nebunului e o móră fără grăunțe.

Nevastă bĕtrână și bărbatŭ tinĕrŭ: — capŭ pleșugŭ și pieptene.

Unŭ bărbatŭ fără barbă e o mâncare nesărată.

Pe cine vré Dumneḑeu sĕ bată, îi dă trei muierĭ în nouĕ anĭ.

Iubirea fără banĭ e o vacă stérpă.

Muierea nebătută, ca carnea nefriptă.

O muiere fără bărbatŭ e o vacă fără córne.

Când are draculŭ durere de măsele, face pe unŭ bĕtrânŭ sĕ se îndrăgostéscă.

Strutulŭ din pălăriă încă nu face capulŭ cu minte.

Ca fată — roșă, ca nevastă — ghimpe.

Bărbatŭ spânŭ — muierea cu barbă.

Tóte drumurile ducŭ spre grópă.

Banulŭ e copita și córnele bogatului.

Draculŭ când n'are de lucru, încaeră douĕ femei.

Glasulŭ măgarului numai măgarii-lŭ pricepŭ.

Banulŭ e unsórea vieții.

Și fără dințĭ cânele-i totŭ câne.

O femeiă órbă e vrednică multŭ, dér una mută e vrednică și mai multŭ.

In nenorocire omulŭ e mutŭ, în fericire e prostŭ.

Ghîciturĭ.

Cunoscŭ unŭ arbore minunatŭ
Sub bolta ceriului aninatŭ
Cu rădĕcinele în susŭ
Cu vêrfulŭ lui dreptŭ în josŭ
(Sloiulŭ de ghiață la streșină).

*

Cunoscĭ pădurea pe care o tăiămŭ în tótă Dumineca, și preste sĕptĕmână éră cresce?
(Barba).

*

Care carŭ, când pornesce
Tótă lumea o treḑesce?
(Carulŭ lui Ilie Prorocu)

*

In apă nu se înécă,
In focŭ nu se arde,
Nu cunósce nicĭ frigulŭ, nicĭ căldura.
(Umbra).

*

O căsuță fără ușă,
Plină de unŭ bunŭ gustosŭ.
(Oulŭ).

Ilŭ veḑĭ, dér nu-lŭ poțĭ prinde.
(Fumulŭ).

*

Viu îsŭ negru, mortŭ îsŭ roșu.
(Raculŭ).

*

Se spală ḑiua și nóptea și totŭ e négră ca nóptea.
(Róta morii).

*

Pasce prin câmpŭ și-șĭ pierde córda 'n iérbă.
(Aculŭ cu ața în elŭ).

*

Arde, dér nu aprinde, e roșu, dér n'are pară.
(Ardeiulŭ, — piparca).

*

Este o mamă cu haine de lemnŭ și cu șinóre de ferŭ, laptele îi aduce multă stricăciune?
(Butea).

*

Din lăuntru pĕrósă, din afară pĕrósă, pĕrosŭ e celŭ ce întră în ea?
(Căciula).

*

Este o vacă négră, nu mănâncă, nu bea, dér pe toțĭ ne hrănesce?
(Pămêntulŭ).

*

Viu e roșu, mortŭ e negru?
(Cărbunele).

*

Până nu mĕ nasce îmĭ pierdŭ mama?
(Cuculŭ).

MULTE ȘI DE TOATE.

Congresulŭ celorŭ grași.

In Reichenbach s'a ținutŭ o adunare a ómenilorŭ grași din Silezia. La acéstă adunare sĕrbătorésca nu au putută lua parte decâtŭ numai acei individĭ, carĭ tragŭ la cumpănă celŭ puținŭ 100 de chilo. Indiviḑii mai ușorĭ de 100 chilograme n'au avutŭ locŭ. La acéstă adunare s'a vorbitŭ multŭ asupra întrebării, că avêndŭ în vedere timpulŭ sarbedŭ în care trăimŭ, nu ar fi óre lucru cu sfatŭ, ca sĕ se priméscă ca membri ai societățiĭ lorŭ și indiviḑĭ de aceia, carĭ cumpănescŭ și mai puținŭ cevașĭ de 100 de chilograme.

După-ce însĕ și așa adunarea a fost peste așteptare bine cercetată, s'a hotărîtŭ, ca din acéstă greutate prescrisă sĕ nu se cedeze nicĭ măcarŭ unŭ gramŭ.

Cu ocasiunea acestei adunărĭ s'a datŭ și premii „esemplarelorŭ" mai estraordinare. Astfelŭ unŭ „esemplarŭ" dintre cele mai respectabile, care trăgea la cumpănă 143 de chilograme, a căpĕtatŭ ca premiu unŭ porcŭ grasŭ. O altă celebritate, de 137 de chilograme a fostŭ încununatŭ cu unŭ cârnațŭ lungŭ. Intre ceilalțĭ premiațĭ s'au împărțitŭ: găscĭ grase, curcĭ, rațe, șuncĭ și cârnațĭ.

Intréga societate, după ce s'a terminatŭ congresulŭ, a voitŭ sĕ se fotografeze, dér fotografulŭ din Reichenbach a declaratŭ, că pentru o grupă așa de compactă și voluminósă nu are unŭ aparatŭ aplicabilŭ și chiar décă ar voi sĕ se fotografeze singuraticĭ, e silitŭ se céră unŭ prețŭ duplu, fiindcă pentru ei trebuescŭ portrete mai marĭ. Astfelŭ s'a hotărîtŭ, ca numai cei premiațĭ sĕ se fotografeze, ale cărorŭ portrete se vorŭ păstra în archivulŭ societății.

Scirĭ comerciale.

B.-Pesta, 25 Iulie. In sĕptĕmâna trecuta timpulŭ a fostŭ mai multŭ ploiosŭ ceea-ce a împedecatŭ secerișulŭ. Din *Rusia* vinŭ scirĭ reale, cu tóte acestea acolo se speră, că esportulŭ de grâu va fi însemnatŭ.

Cereale. Pe piețele de dinafară tendanța a devenitŭ mai fermă.

In piața de aicĭ, grânele s'au urcatŭ rapidŭ, mai târḑiu însĕ éră au scăḑutŭ. In grâu a fostŭ o mișcare de 90,000 m. metr. săcară de 4000 m. metr. ovĕsŭ cam 6000 m. metr.

Victualie. *Oĕle* căutare slabă, s'au vêndutŭ 51, 52 la 1 fl., lada de 1440 cu 27.50, de Transilvania cu 26, 26,50 florinĭ.

Galițe. Noteză: gâsce grase 4.50, 5 fl., celelalte 2.20, 2.60 fl., găinĭ 75 cr. până 1.20 fl. rațe 1.20 fl., 1.40, curcĭ 3.50, 4.50 fl. — părechea.— *Untulŭ* 60—65 fl., de mésă 80—90fl. pr. 100 chil.

Pei s'au vêndutŭ sĕptĕmâna trecută numai de mielŭ anume de mielŭ 6000 de Bacĭca cu 90—110 fl., de Sêrbia 8000 cu 113 fl., de Bulgaria 20,000 cu 110—115, tóte pr. 100 bucățĭ cu 20%.

„Cu sabia acésta, mamă!" esclamă Eugen mâniosŭ, „póte s'ar fi luptatŭ generalulŭ Beauharnais în contra aventurierului Bonaparte în ḑiua de 13 Vendemiaire! Căcĭ erau regaliștĭ aceia, carĭ mergeau în contra conventului, și Bonaparte, că iacobinii i-a culcatŭ la pămêntŭ. Tatălŭ meu n'ar fi făcutŭ însĕ nicĭ-odată causă comună cu iacobinii. Ițĭ spunŭ, mamă, că mai bine ar fi ridicatŭ acéstă sabiă în contra acestui generalŭ de glónțe. Și în adevĕrŭ și eu așĭ fi făcutŭ acésta, décă așĭ fi avutŭ norocirea. Așĭ fi făcutŭ ca tatălŭ meu. „Bă", strigă elŭ însuflețitŭ și ridică sabia, „așĭ fi plecatŭ cu regaliști în 13 Vendimaire, m'așĭ fi luptatŭ cu sabia acésta pentru causa lorŭ, și décă totușĭ te căsĕtorescĭ cu generalulŭ iacobinŭ, atuncĭ eu însumĭ îi voiu spune, ceea ce ai auḑitŭ tu acum dela mine!"

Iosefina încremenise vĕḑêndŭ isbucnirea acésta vehementă a fiului ei. Hortensia i lŭ îmbrățișă plină de însuflețire. „Eugenŭ! Eugenŭ!" ḑise ea tremurândŭ. „Acestŭ omŭ sĕ nu fiă tatălŭ nostru!"

După acéstă scenă urmă o convorbire agitată, între Iosefina și Bonaparte, care fù chiămatŭ în odaia ei. Ea i împărtășĭ temerile ei în contra acestei propunerĭ, dér elŭ sciŭ sĕ o învingă. Inaintea tăriei voinței sale, se plecă slăbiciunea ei. Pe când sta în cumpĕnă și vrea sĕ resiste, ea se aprinse de adevĕrata pasiune de amorŭ din văpaia dorinței lui ambițióse și între temerea, ca nu cumva sĕ sufere o înfrângere. Când se despărți de Iosefina, avea cuvêntulŭ ei, ea era mirésa lui, care se declară că e gata sĕ împartă viéța cu dênsulŭ, mai multŭ orbita de focŭlŭ scânteiătorŭ alŭ geniului sĕu decâtŭ din iubire fașă de dênsulŭ.

Pe copii ei îi duse în grabă în pensionate la St. Germain: Hortensia avea încă lipsă de o cresćere regulată într'unŭ pensionŭ, ér Eugen, așa credea ea, că trebuia încă sĕ-șĭ completeze educațiunea sa.

„Domnișorule!" îi ḑise glumindŭ ca o mamă, când elŭ protestă supĕratŭ în contra pensionatelorŭ. „Purtarea ta din urmă mi-s'a părutŭ prea amenințătóre. E mai bine pentru noi toțĭ, décă unŭ rîu așa de sĕlbaticŭ, sĕ-șĭ ia cursulŭ sĕu liniștitŭ. Ascultă pe mamă-ta, care te iubesce!"

Apoi la 9 Martie, se întâmpla căsĕtoria civilă a Iosefinei cu Napoleonŭ Bonaparte. Din vanitate, ea ḑise că e cu unŭ anŭ mai tinĕră, ér elŭ cu unŭ anŭ mai bĕtrânŭ. In casa ei mică în calea Chautereine, numită mai târḑiu calea victoriei, ișĭ luă elŭ ca bărbatŭ tinĕrŭ locuința. Numai pe douĕ ḑile, căcĭ după aceea avea sĕ mérgă la armată în Italia, unde ilŭ mâna cu putere dorulŭ sĕu.

Elŭ se desfătă încă de pe acum cu victoriile ce avea sĕ le câștige, pe hartă făcea elŭ bătăliile sale și de câte orĭ se închise în aceste douĕ ḑile singurile „ḑile de miere" ale căsĕtoriei sale în camera sa pentru ca sĕ se adâncéscă în planurile militare! Fericitŭ în acéstă desfătare, o amețiа pe tinĕra sa soțiă cu însuflețirea pentru speranțele sale. O ținea necontenitŭ în brațele sale și ḑicea fericitŭ cătră ea, că ambițiunea cea mai frumósă a sa, este ca sĕ audă din gura ei o esclamațiune de admirațiune.

„Icóna ta, Iosefino, totdéuna va fi înaintea ochilorŭ mei, atâtŭ în taberă câtŭ și în luptă. Ah, departe de tine, adorată amică, îmĭ va lipsi de multe-orĭ puterea, ca sĕ suferŭ despărțirea de tine. Tu vei fi necontenitŭ obiectulŭ gândirei mele. Fantasia mea se va consuma, ca sĕ-mĭ represinte cea ce facĭ tu aicĭ în timpŭ ce eu voiu conduce soldații mei la luptă. Numai atuncĭ sunt fericitŭ când voiu sci, că nu ți-s'a întâmplatŭ nimicŭ. Décă geniulŭ protectorŭ, care tot-déuna m'a păzitŭ în pericole, ar voi sĕ te păzéscă și pe tine în totdéuna!"

Privirea sa se opri asupra sabiei generalului de Beauharnais de pe părete. Elŭ se apropiă repede de ea și o luă în mână.

„Ei, am sĕ-i mulțămescŭ fericirea mea, prin ea te-am cuceritŭ pe tine, sĕ ne fiă de aicĭ înainte în casa nóstră simbolulŭ unui geniu protectorŭ! Ce ciudatŭ se întâlnescŭ adeseorĭ destinele ómenilorŭ, se schimbă, așa ḑise-șĭ cătră mine, scumpă Iosefino, când pentru întâiașĭ dată am vĕḑutŭ fața ta și am auḑitŭ vocea ta. Acéstă sabiă — ce însemnătate a căpĕtatŭ pentru noi. Pe ea îțĭ jurŭ, scumpa și unica mea Iosefină, că departe de tine, nu voiu găsi nicĭ o bucuriă, că deși acum trebue sĕ mĕ despartŭ de tine, va fi de aicĭ înainte istoria vieței mele!"

Elŭ o strînse cu focŭ la peptulŭ sĕu; era rĕmasulŭ sĕu bunŭ. Afară ilŭ aștepta deja trăsura pentru călĕtoriă și o trupă de oficerĭ, carĭ voiau sĕ-șĭ ia rĕmasŭ bunŭ dela elŭ. Cu lacrimile în ochĭ se desfărți Iosefina de elŭ. Elŭ o sărută încă-odată cu pasiune și apoi se coborî pe trepte în josŭ.

Optŭ anĭ mai târḑiu, la 2 Decemvre 1804, corsicanulŭ, ajunsŭ într'aceea împĕratŭ alŭ Franciei, puse cu mâna proprie coróna împĕrătéscă pe capulŭ femeei sale, care a contribuitŭ la întemeiarea fericirei sale și érășĭ cincĭ anĭ mai târḑiu se despărți de ea, ca prin o nouă căsĕtoriă cu o fiică a împĕratului Austriei sĕ-șĭ întăréscă posițiunea sa și sĕ capete unŭ moștenitorŭ pentru tronulŭ imperiului francesŭ.

Corneliu Scurtu.

Pei uscate, ou deosebire marfă ușóra au fostŭ bine căutate. Notéză; boi grei, prima 75,80 fl., de mijlocŭ 68—72 fl., vacĭ grele, 72—75 fl., ușóre 74, 78 fl. pitlingĭ 80—90 fl., kneip 110—120 fl. tóte pr. 100 chil.

Pei lucrate, căutare mai puțină.

Călendarulŭ sĕptĕmânei.

Iuliu — are 31 dile. — Cuptoriu.

1891 Dilele sĕptĕm.	Călendarulŭ Iulianŭ	Călend. Gregorian	Sórele răsare	Sórele apune
Dum.	21 Păr. Simionŭ și Ioanŭ	2 Porțuncula	4. 40	7. 31
Lunĭ,	22 † Muc. Maria Magd.	3 Augustŭ	4. 41	7. 30
Marțĭ,	23 M. Trof. și Teof.	4 Dominica	4. 42	7. 29
Mercurĭ,	24 Mart. Christina	5 Osvald	4. 43	7. 27
Joi,	25 † Adorm. S. Ana	6 Sch. la față	4. 45	7. 26
Vinerĭ,	26 Mart. Ermolea	7 Ulrica	4. 46	7. 24
Sâmb.	27 † Mart. Pantelimonŭ	8 Chiriac	4. 47	7. 23

Cursulŭ pieței Brașovŭ.

din 31 Iulie st. n. 1891.

Bancnote românescĭ	Cump.	9.29	Vĕnd.	9.34
Argintŭ românescŭ	„	9 20	„	9.25
Napoleon-d'orĭ	„	9.30	„	9.35
Lire turcescĭ	„	10.50	„	10.55
Imperialĭ	„	9.48	„	9 53
Galbinĭ	„	5.40	„	5.45
Scris. fonc. „Albina" 6%		101.—	„	—.—

„ „ „	5%	„ 99.50		„ 100.—
Ruble rusescĭ		„ 124.—		„ 125.—
Mărcĭ germane		57.40		„ 57.90

Discontulŭ 6—8% pe anŭ.

Bursa de mărfurĭ din Budapesta dela 27 Iuliu n. 1891

Sĕminţe	Cualitatea per Hect.	Preţulŭ per 100 chilogr. dela	până
Grâu Bănăţenescŭ	80	—.—	—.—
Grâu dela Tisa	80	10.40	10.55
Grâu de Pesta	80	10.35	10.50
Grâu de Alba-regala	80	10.45	10.65
Grâu de Bácska	80	10.50	10.55
Grâu ung. de nordŭ	80	—.—	—.—

Sĕminţe vechĭ orĭ nouĕ	soiulŭ	Calitatea per Hect.	Preţulŭ per 100 chilgr. dela	până
Sĕcară		70—72	8.35	8.55
Orzŭ	nutreţŭ	60.—	6.—	6·40
Orzŭ	de vinars	62.—	.—	.—
Orzŭ	de bere	64.—	.—	.—
Ovĕsŭ		39.41	5.50	5.90
Cucuruzŭ	bănăţ.	75	5.60	5.65
Cucuruzŭ	altŭ soiu	73	5.50	5.55
Cucuruzŭ	„	—	.—	.—
Hirișcă	„	—	7.40	7.70

Preţulŭ pe 100 chilograme.

Producte div.	Soiulŭ	Cursulŭ dela	până
Sem. de trif.	Luţernă ungur.	—.—	—.—
—	francesă		—.—
—		—.—	—.—
„	roșiă	—.—	—.—
Oleu de rap.	rafinatŭ duplu	37.—	38.—
Oleu de in		5.50	5.75
Uns. de porc	dela Pesta	51.50	52.—
„	dela ţéră	—.—	—.—
Slănină	svĕntată	44.—	44.50
„	afumată	50.—	51.—
Sĕu		35.50	37.—
Prune	din Bosnia în buţĭ		
„	din Serbia în sacĭ		
Lictarŭ	slavonŭ nou	21.—	22.—
„	bănăţenescŭ		
Nucĭ	din Ungaria		
Gogoșĭ	ungurescĭ		
„	sĕrbescĭ		
Miere	brută	—.—	—.—
„	galbină strecurată	—.—	—.—
Ceară	de Rosenau	133.	134.
Spirtŭ	brutŭ	18.50	19.—
„	Drojdiuţe de spirt	20.50	21.—

Bursa din Bucurescĭ din 28 Iulie

Valorĭ	%	se cump
Rentă română perpetuă 1875	5%	100.1/2
Renta română amortisabilă	5%	99.3/8
dtto	4%	84.85
Renta rom. (rurale convertite)	6%	101.1/2
Oblig. de statŭ C. F. Române	6%	—.—
idem idem	4%	—.—
Imprumutulŭ Openheim 1866	8%	—.—
Imprumutulŭ Oraș. Bucurescĭ	5%	—.—
idem idem din 1884	5%	94.1/4
idem idem din 1890	5%	95.1/2
Impr. or. B. cu prime Loz. fr. 20	—	—.—
Credit fonciarŭ ruralŭ	7%	—.—
idem idem	5%	97.85
Credit Fonc. Urb. din Bucurescĭ	7%	102.1/2
idem idem	6%	101.1/2
idem idem	5%	94.10
Credit Fonc. Urban din Iașĭ	5%	85.1/2
Oblig. Casei Pensiunilor fr. 300	10 fr V. N.	276.—
Banca Naţion. ult. div. 83.—	500	1544.—
Dacia-România ult. div. 30 lei	200	382.—
Naţionala de asig. ult. div. 32 lei	200	—.—
Banca Rom. ult. div. fr. 15.—	500	—.—
Soc. Rom. de Constr. ult. div. 5 l.	250	—.—
Soc. Bazalt. Artif. ult. div. lei 30	250	—.—
Soc. Rom. de Hârtie ult. —	100	—.—
Soc. de Reas. ult. div. 15 l. aur	200	—.—
Societ. de Constr. ult. div.	—	—.—
Societ. de Hârtie ult. div.	—	—.—
Agio în Bursă	—	—.—
Rubla de hârtie	—	
Banca Naţion. a României	—	
Scompt.	5%	
Avansurĭ pe efecte	6%	
vansurĭ pe Lingourĭ	6%	

Cursulŭ la bursa din Viena.

din 30 Iulie a. c. 1891

Renta de aurŭ 4%	104.70
Renta de hârtiă 5%	101 80
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare aurŭ	117.—
dto argintŭ	99.40
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare [2-a emisiune]	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare [1-ma emisiune]	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune)	113.—
Bonurĭ rurale ungare	91.80
Bonurĭ croato-slavone	104.75

Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	141.—
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	131.40
Renta de argintŭ austriacă	92.45
Renta de hârtiă austriacă	92.45
Renta de aurŭ austriacă	111 65
Losurĭ din 1860	139.25
Acţiunile bănceiaustro-ungare	1022.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungar.	336.75
Acţiunile băncei de creditŭ austr.	287.50
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.57
Napoleon-d'orĭ	9.37 1/2
Mărcĭ 100 împ. germane	57.95
Londra 10 Livres sterlinge	117.95

Proprietarŭ:
Dr. Aurelŭ Mureșianu.
Redactorŭ responsabilŭ interimalŭ
Gregoriu Maiorŭ

Mersulŭ trenurilorŭ

pe liniile orientale ale căii ferate de statŭ r. u. valabilŭ din 20 Iulie 1891.

Budapesta—Predealŭ

	Trenŭ de persón.	Trenŭ accele-ratŭ	Trenŭ de persón.	Trenŭ accele-ratŭ
Viena	10.50	8.—		3.25
Budapesta	8.30	1.50	5.50	9.15
Szolnok	11.38	3.57	9.22	11.19
P. Ladány	2.12	5.51	11.53	12.57
Oradea-mare	3.53 4.—	7.06 7.13	1.50 2.24	2.12 2.19
Mezö-Telegd	4.39	7.43	3.03	2.49
Rév	5.22	8.18	3.46	3.26
Bratca	5.45		3.57	
Bucia	6.05	8.51	4.29	
Ciucia	6.31	9.07	4.55	4.21
Huedin	7.12	9.37	5.34	4.55
Stana	7.29		5.51	
Aghiriș	7.49		6.12	
Ghirbău	8.01		6.25	
Nădĕșel	8.14		6.39	5.47
Clușiu	8.29 8.46	10.37 11.10	6.56 8.20	6.— 6.18
Apahida	9.03	11.28	8.45	6.34
Ghiriș	10.12	12.38	10.21	7.34
Cucerdea	10.37	1.14	11.09	7.57
Uióra	10.56	1.21	11.17	
Vinţul de sus	11.04	1.29	11.26	
Aiudŭ	11.28	1.54	11.54	8.22
Teiușŭ	11.45 12.13	2.13	12.18 12.58	8.38 8.43
Crăciunelŭ	12.44		1.34	
Blașiu	12.59		1.51	9.14
Micăsasa	1.35		2.29	
Copșa mică	1.51 2.12		2.48 3.03	9 48 9.50
Mediașŭ	2.31		3.26	10.06
Elisabetopole	3.04		4.07	10.28
Sighișóra	3 46		4.49	11.04
Hașfalĕu	4.04		5.35	11.1[illegible]
Homorodŭ	5.26		7.23	12.27
Augustinŭ	6.10		8.09	12.58
Apaţa	6.41		8.43	1.15
Feldióra	7.17		9.18	1.35
Brașovŭ	8.—	Tren de persóne 12.20	10.05	2.09 2.19
Timișŭ		1.41		3.01
Predealŭ		2.26		3.31
Bucurescĭ		8.50		9.30

Predealŭ—Budapesta

	Trenŭ accele-ratŭ	Trenŭ de persón.	Trenŭ accele-ratŭ	Trenŭ de persón.
Bucurescĭ	7.35		8.50	
Predealŭ	1.12		5.16	
Timișŭ	1.42		5.57	
Brașovŭ	2.18 2.48	4.20 5.07	6.58	7.23
Feldióra	3.19	5.42		8.03
Apaţa	3.40	6.09		8.37
Augustinŭ	3.56	6.55		9.04
Homorodŭ	4.29	8.23		9.46
Hașfalĕu	5.34	8.53		11.03
Sighișóra	5.54	9.31		11.29
Elisabetopole	6.21	10.09		12.06
Mediașŭ	6.42	10.31		12.37
Copșa mică	6 55 6.57	10.47 11.06		12.53 1.18
Micăsasa		11.42		1.39
Blașiu	7.31	11.57		2.13
Crăciunelŭ		12.28		2.27
Teiușŭ	8.— 8.07	1.08 1.35	1.25 1.50	2.49 3.47
Aiudŭ	8.24	2.05	2.12	4.07
Vinţul de sus		2.13	2.19	4.28
Uióra		2.31	2.39	2.34
Cucerdea	8.54	3.18	3.15	4.52
Ghirișŭ	9.23	4.45	4.32	5.26
Apahida		5.14		6.34
Clușiu	10.45 11.01	6.08 6.29	4.53 5.30	6.52 7.40
Nădășelŭ		6.47	5.47	8.—
Ghîrbău				8.15
Aghireșŭ		7.02	6.11	8.29
Stana	12.17	7.28		8.53
B. Huiedin	12.47	7.47	6.43	9.12
Ciucia		8.25	7.12	9.51
Bucia		8.51		10.06
Bratca	1.26	9.10	7.51	10.23
Rév		9.30		10.42
Mezö-Telegd	1.52	10.07	8.17	11.17
Oradea mare	2.18 2.25	10.44 11.04	8.42 8.47	11.51 12.09
P. Ladány	3.46	1.16	10.09	2.24
Szolnok	5.26	3.31	11.51	4.47
Budapesta	7.30	6.35	1.55	8.40
Viena	1.40	1.40	7.20	6.05

Mureșŭ-Ludoșŭ—Bistriţa

Murĕșŭ-Ludoșŭ	4.—
Ţagu-Budatelicŭ	6.48
Bistriţa	9.59

Bistriţa—Mureșŭ-Ludoșŭ

Bistriţa	1.16
Ţagu-Budctelicŭ	4.15
Murĕșŭ-Ludoșŭ	7.21

Nota: Numerii încuadraţĭ cu linii gróse însemnéză órele de nópte.

B.-Pesta-Aradŭ-Teiuș

	Trenŭ de persón.	Trenŭ accele-ratŭ	Trenŭ de persón.
Viena	10.50	8.—	3.25
Budapesta	8.15	1.50	9.50
Szolnok	11.14	3.57	1.05
Aradŭ	3.45 4.30	6.52 T. d. per. 2.20	5.24 5 46
Glogovaţŭ	4.42	2.34	5.57
Gyorok	5.03	3.05	6.19
Paulișŭ	5.14	3.23	6.30
Radna Lipova	5.32	3.39	6.48
Conop	5.56		7.12
Bĕrzava	6.12		7.27
Soborșinŭ	6.58		8.07
Zamŭ	7.26		8.33
Gurasada	7.52		8.57
Ilia	8.08		9.13
Branicica	8.26		9.29
Deva	8.52		9.53
Simeria (Piski)	9.50		10 19
Orăștia	10.16		10.50
Șibotŭ	10.36		11.16
Vinţ. de josŭ	11.—		11.44
Alba-Iulia	11.26		12.06
Teiușŭ	11.53		12.38

Teiuș-Aradŭ-B.-Pesta

	Trenŭ de persón.	Trenŭ accele-ratŭ	Trenŭ de persón.
Teiușŭ	3.09		1.39
Alba Iulia	3.50		2.19
Vinţ. de josŭ	4.09		2.36
Șibotŭ	4.52		3.03
Orăștia	4.55		3.30
Simeria (Piski)	5.23		4.17
Deva	5.59		4.33
Branicica	6.24		4.55
Ilia	6.49		5.17
Gurasada	7.—		5.28
Zamŭ	7.28		5.53
Soborșinŭ	8.03		6.24
Bĕrzava	8.54		7.02
Conopŭ	9.10		7.17
Radna Lipova	9.44	5.14	7.46
Paulișŭ	9.58	6 01	7.57
Gyorok	10.11	6.20	8 08
Glogovaţŭ	10.34	6.49	8.30
Aradŭ	10.46 11.18	8.24	8.40 9.05
Szolnok	4.15	11.51	2.21
Budapesta	7.20	1.55	5.50
Viena	6.05	7.20	1.40

Simeria (Piski) Petroșenĭ

Simeria	6.—	10.35	4.22
Streiu	6.35	11.26	4.58
Haţegŭ	7.21	12.23	5.42
Pui	8.06	12.—	6.36
Crivadia	8.47	2.23	7.24
Baniţa	9.21	3.19	8.04
Petroșenĭ	9.45	4.—	8.36

Petroșenĭ-Simeria (Piski)

Petroșenĭ	6.—	10.50	6.20
Baniţa	6.41	11.40	6.54
Crivadia	7.19	12.19	7.20
Pui	7.57	1.05	7.51
Haţegŭ	8.36	1.54	8.25
Streiu	9.18	2.49	9.01
Simeria	9.52	3.27	9.35

Aradŭ—Timișóra

Aradŭ	6.15	11.30	7.15
Vinga	7.32	12.47	8.04
Timișóra	8.42	2.04	8.57

Timișóra—Aradŭ

Timișóra	6.20	1.11	5.05
Vinga	7.21	2.46	6.40
Aradŭ	8.03	3.50	7.50

Ghirișŭ—Turda

Ghirișŭ	7.48	10.35	3.40	10.20
Turda	8.08	10.55	4.—	10.44

Turda—Ghirișŭ

Turda	4.50	9.30	2.30	8 50
Ghirișŭ	5.10	9.50	2.50	9.10

Sighișóra—Odorheiu

Sighișóra	4.30	11.25
Odorheiu	7.21	2.11

Odorheiu—Sighișóra

Odorheiu	8 15	3.15
Sighișóra	10.52	6.10

Careii-marĭ—Zelău

Careii-marĭ	5.50
Zelău	11.—

Zelău—Careii-marĭ

Zelău	1.56
Careii-marĭ	6.48

Copșa-mică—Sibiiu

Copșa mică	3.—	10.47	7.10
Șeica-mare	3.31	11.27	7.43
Loamneș	4.15	12.08	8.27
Ocna	4.46	12.38	8.59
Sibiiu	5.10	1.—	9.23

Sibiiu—Copșa-mică

Sibiiu	7.35	4.34	10.17
Ocna	8 02	4.58	10 43
Loamneș	8.30	5.25	11.09
Șeica-mare	9.05	5.55	11.40
Copșa mică	9.34	6.20	12.05

Cucerdea-Oșorheiu-R.-săs.

Cucerdea	2.50	8.20	2.41
Ludoș	3 34	9.11	3.27
Oșorheiu	5.20 5.35	11.17	5.14 5.36
Regh.-săs.	7.10		7.15

Regh.-săs.-Oșorh.-Cucerdea

Regh.-săs.		8.—	8.15
Oșorheiu	5.21	9.35 5.54	9.53 10.20
Ludoș	6.58	7.41	12.06
Cucerdea	7.47	8.25	12.50

Simeria (Piski)—Hunedóra

Simeria (Piski)	10.50	4.40	9.16
Cerna	11.13	5.03	9.34
Hunedóra	11.48	5.38	9.58

Hunedóra—Simeria (Piski)

Hunedóra	4.46	2.32	7.22
Cerna	5.11	3.—	7.50
Simeria	5.28	3.20	8.10

Brașov—Zĕrnescĭ

Brașov	5.45	4.55
Zĕrnescĭ	7.26	6.36

Zĕrnescĭ—Brașov

Zĕrnescĭ	8.—	8.20
Brașov	8.24	9.44

ABONAMENTE

la

„GAZETA TRANSILVANIEI"

Prețulŭ abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei lunĭ.	3 fl. —
Pe șese lunĭ.	6 fl. —
Pe unŭ anŭ.	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei lunĭ.	10 fr.
Pe șese lunĭ	20 fr.
Pe unŭ anŭ.	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anŭ.	2 fl. —
Pe șese lunĭ.	1 fl. —
Pe trei lunĭ	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe anŭ.	8 francĭ.
Pe șese lunĭ	4 francĭ.
Pe trei lunĭ	2 francĭ.

Abonamentele se facŭ mai ușorŭ și mai repede prin **mandate poștale.**

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoiéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei."

Rugămŭ pe domnii abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fașia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei."

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovŭ